LETNIK XII, št. 6, JUNIJ 2005

GLASILO OBČINE TRZIN

odsev

Pogovor z Iztokom Kaduncem in Francem Mušičem o prihodnosti IOC Trzin

Maj v znamenju občinskega praznika in Trzinske pomladi

Dvajsetletnica OŠ Trzin

Nadaljevanje potopisa s potovanja po Tajski in Kambodži

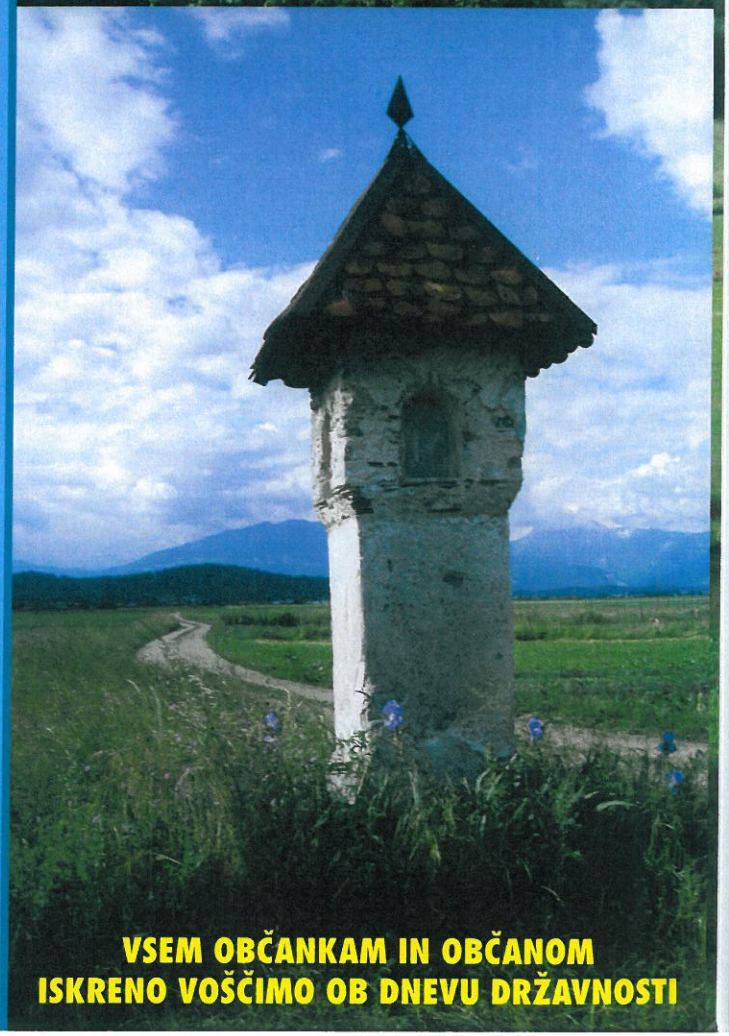

VSEM OBČANKAM IN OBČANOM ISKRENO VOŠČIMO OB DNEVU DRŽAVNOSTI

RTV SERVIS
GORENC s.p., Liparjeva 16, Mengeš, GSM: 041/644 121
Popravila: - TV sprejemnikov
- PC monitorjev
- audio naprav
Tudi na domu!
Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

KIMI
TRGOVINA — V INDUSTRIJSKI CONI TRZIN
BOGATA PONUDBA AKCIJSKE CENE — Celoten program izdelkov blagovne znamke KIMI:
• čistilna in pomivalna sredstva, gel za pranje perila
• vitrex proti zmrzovanju vetrobranskih stekel, antifriz
Izbrani izdelki drugih priznanih proizvajalcev:
• čistila in pripomočki za čiščenje
• higienski izdelki iz papirja
• kozmetika in sredstva za osebno nego
POSEBNE UGODNOSTI
• možnost polnjenja izdelkov KIMI v prinešeno embalažo po nižjih cenah
• za upokojence prvi in drugi delovni dan v mesecu 10% popusta
• pri nakupu nad 1000 SIT podarimo 5 lit destilirane vode
• vsak mesec privlačne akcijske prodaje
ZA GOSTINCE IN ČISTILNE SERVISE — Pestra ponudba čistil v večji embalaži za higieno v velikih kuhinjah in objektno higieno ter čistilni pripomočki in papirna galantarija.
VABLJENI! — Delovni čas: vsak delovnik od 8h do 17h, ob sobotah od 8h do 12h.
KIMI d.o.o., Planjava 1, IC Trzin, 1236 Trzin
Telefon: 01 5300 576, telefax: 01 5300 580
ČISTO. PRIJAZNO. — KIMI.

Čistilni servis
Depala vas d.o.o.
Depala vas 5, Domžale
Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489
Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne) • tapisone in tople pode ter marmor.
Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem.
Odprto imamo vsak dan od 8h do 19h, ob sobotah od 9h do 13h.
Čistilni servis

BAHNE®

CITROËN TRZIN
PRODAJA NOVIH VOZIL
STARO ZA NOVO
SERVIS
VULKANIZERSKE STORITVE
OPTIKA
ALARMI
AVTOMARKET

NOVI C4,
že od 3.420.000,00 SIT dalje
NA ZALOGI!

AVTOMARKET d.o.o., prodajno servisni center, Blatnica 5, 1236 TRZIN, Tel. 01 562-33-00 • Prodaja vozil 01 562-34-50 in 562-34-55 • Fax 01 562-21-63

Spoštovane Trzinke, spoštovani Trzinci!

Občinski svet me je na 30. redni seji za obdobje dveh let imenoval za glavnega in odgovornega urednika občinskega glasila Odsev. Vsem, ki ste mi od marca, ko sem začasno prevzel to funkcijo, kakorkoli pomagali, svetovali ali pa podprli mojo kandidaturo na razpisu, se iskreno zahvaljujem.

Gradivo za julijsko številko Odseva oddajte najkasneje

do 5. julija

ODSEV
glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Zoran Jereb

Tehnično urejanje in tisk:
Tiskarna Ravnikar, Domžale

Trženje:
Jožica Valenčak

Lektoriranje
(razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada:
1.500 izvodov

Elektronski naslov:
zoran.jereb@siol.net

Telefon:
01 831 00 69 in 040 835 356

Glasilo izhaja enkrat mesečno in ga brezplačno prejemajo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

V prvi vrsti to velja za župana **Antona Peršaka** in podžupana **Valentina Kolenca**, ki sta iz moje ponudbe za prevzem urejanja Odseva ocenila, da sem sposoben prevzeti »projekt Odsev«. Župan mi je že na prvem sestanku predlagal, naj pokličem nekaj uveljavljenih in izkušenih sodelavcev, ki so Odsev že delali. Vsi po vrsti so se izkazali za zaupanja vredne sodelavce. Med njimi želim še izpostaviti **Marijo Lukan**, **Franca Mušiča**, **Meto Železnik**, **Franca Pavliča**, **Zorana Rinka**, **Matejo** in **Matjaža Erčulja**, **Jano Urbas** ter **Mirjam Štih**. Lukanova in Mušič mi pomagata s številnimi nasveti in sta tudi moja »strokovna sodelavca«, Železnikova, Pavlič, Rink, Mateja in Matjaž Erčulj, Urbasova ter Štihova pa sodijo med najbolj pridne in zanesljive sodelavce Odseva. Vsem se za dosedanjo pomoč iskreno zahvaljujem. Enako velja tudi za občinsko upravo, še zlasti **Valentino Hvala** in **Nušo Barlič**, s katerima najpogosteje komuniciram in sodelujem. Valentina Hvala ima namreč poleg svojega rednega dela na skrbi tudi mapo z napisom »Odsev«, v katero oddajate in dvigate fotografski material, Nuša Barlič pa vam pripravlja napovednik dogodkov, ki je - domnevam - ena bolj branih strani Odseva. Če sem se ob naglici ali nepazljivosti pozabil zahvaliti še komu, se mu iskreno opravičujem.

Kako bomo delali vnaprej?
Nova ekipa Odseva bo s polno paro in popolno usklajenostjo nedvomno začela delati šele čez kakšen mesec, vseeno pa mislim, da že sedaj relativno dobro deluje, saj nesporazumov in organizacijskih spodrsljajev praktično ni. Dokaz za to je pravočasno izhajanje Odseva in dejstvo, da še nobene številke nismo postavljali ponoči, pač pa vedno pri dnevni svetlobi. Tudi v prihodnje se bom kot urednik potrudil, da Odsev ustvarjalcem ne bo jemal spanca in da ga boste v poštnih nabiralnikih vedno dobili na isti dan. To bo dvajseti v mesecu, izjema bo (morda!) samo tisti mesec, ko dvajseti pade na soboto ali nedeljo. Gradivo se, kot sem že nekajkrat napisal, oddaja najkasneje do petega dne v mesecu - ne glede na to, ali gre za delovni dan, soboto, nedeljo ali praznik. Nekaterih rubrik, ki sem jih predvidel v vsebinski zasnovi, ki sem jo priložil prijavi na razpis, Odsev trenutno še nima, vendar jih bo dobil - morda že v julijski, zagotovo pa v septembrski številki. Avgusta, ko Odsev ne bo izšel, načrtujemo oblikovno posodobitev glasila, ko ga bomo skušali nekoliko približati sodobneje oblikovanim revijam. Spremembe pa nikakor ne bodo tolikšne, da ga jeseni ne bi prepoznali in z veseljem spet vzeli v roke.
Kot vidite, Odsev ni moj osebni projekt, ampak živ organizem, ki ga v največji meri oblikujete vi - Trzinke in Trzinci. Zato vas ponovno vabim, da v Odsev prispevate po svojih močeh - lahko kaj napišete, lahko pa kakšno temo samo predlagate in jo bomo z veseljem in podrobno obdelali. Še posebej k sodelovanju vabim mlade in tista društva, ki so v preteklih mesecih z obveščanjem o svojem delu malce počakala, očitno so čakala na razplet imenovanja novega urednika, zato pričakujem, da bodo jeseni spet prispevala svoj del k vsebini Odseva.

Zoran Jereb,
glavni in odgovorni urednik

Spoštovani volivci liste za trajnostni razvoj Trzina,

Obveščava vas, da sva iz funkcij katere ste nama zaupali na 30. seji Občinskega sveta dne 13. junija 2005 žal morala odstopiti. Razlog za to dejanje je Zakon o preprečevanju korupcije, ki je bil sprejet lansko leto ter njegov 28. člen, ki občinskim svetnikom prepoveduje opravljanje pridobitnih dejavnosti. Kljub vašemu zaupanju sva se odločila za odstop, ker bi v nasprotnem primeru ogrožala obstoj in dejavnost najinih podjetij in zaposlenih.
V dosedanjem delu sva pošteno opravljala svoje naloge, ki bi jih z vso vestjo opravila tudi do konca zaupanega mandata. Vendar nama sedaj to onemogoča slab zakon.

Svetnika liste za Trajnostni razvoj Trzina in podžupan:

Lidija Babnik
Valentin Kolenc

ŽUPANOV KOTIČEK

Praznični maj je za nami in z njim vred, kot vedno, veliko kulturnih, športnih in družabnih prireditev, vključno z občinsko proslavo, ki nam jo je letos sklenil posebej popestriti dobitnik občinskega priznanja, g. Jože Seljak. Po zgledu znanega avstrijskega pisatelja Petra Handkeja, ki se je v času zadnjih balkanskih vojn precej zameril Slovencem, se je tudi on odločil za zmerjanje, sicer ne občinstva kot Handke, temveč uslužbencev in funkcionarjev Občine Trzin, kar je opravil kar kot neke vrste zahvalni govor po podelitvi vseh letošnjih občinskih priznanj, pri čemer ni povsem jasno, ali v imenu vseh dobitnikov ali samo v svojem imenu. Toda Handkejevo besedilo je briljantno in duhovito napisana monodrama. Tekst, ki nam ga je oddrobil gospod Seljak, pa je po vsebini in še posebej po govorčevi spretnosti veliko bolj spominjal na znani lik Valverta iz Rostandove igre Cyrano de Bergerac in zato skoraj ne morem drugače, da ga tudi sam komentiram v Cyranojevem slogu.

Predvsem ni mogoče mimo dejstva, da je g. Seljak slabo izkoristil priložnost, ki si jo je sam vzel. Njegov govor se ni prav nič razlikoval od njegovih že znanih očitkov, zapisanih ob fotografijah, ki jih je z velikim veseljem objavljal v preteklih letih v Odsevu. Vsebina je bila do dlake ista, tako da je vse skupaj mogoče razumeti kvečjemu kot plod bojazni g. Seljaka, da udeleženci proslave niso prebrali njegovih zbranih del, in jih mora še ob tej priložnosti poučiti o svojih pogledih na občino. A za vse nas, ki njegovih pisnih in fotoprebliskov nismo spregledali, je bilo ponavljanje, žal, nekoliko dolgočasno. Pa vendar bi tako zavzeti kritik, kot je g. Seljak, lahko veliko bolje izkoristil priložnost. Jaz sam bi, denimo, znal o sebi povedati veliko bolj uničujoče stvari in celo kaj takega, čemur bi se gostje v dvorani od srca nasmejali. Lahko bi npr. ugotovil, da sem premajhen za župana, in ne vidim čez ograje, kaj se dogaja za njimi. Lahko bi mi očital, čemu za vraga si ne kupim orodja, da bi lahko popravil vse prometne znake, ki bi jih po njegovem mnenju moral osebno popravljati celo ob državni cesti. Lahko bi dognal, da sem premlad za župana, zato nimam dovolj izkušenj s sajenjem rožic, a hkrati tudi prestar, da bi lahko obiskal čisto vse veselice, ki bi se jih po mnenju g. Seljaka moral udeležiti. Lahko bi mi očital, da premalo skrbim za otroke, ker imam samo dva, ali da sem malomaren, ker kot župan še nisem predlagal Državnemu zboru, naj Univerzi v Ljubljani naloži uvedbo obveznega študija zastavoslovja. In še bi se našlo snovi za duhovite in zares bodeče očitke. Posebej pa velja poudariti, da bo Občina pred naslednjo podelitvijo priznanja g. Seljaku očitno morala poskrbeti še za individualni tečaj retorike, tako da bo svoj spis lahko prebral tudi govorniško bolj učinkovito, brez dolgih odmorov in tresenja glasu, kar pač bistveno zmanjšuje umetniški vtis, ki je za kritike takega kalibra tudi pomemben. Toliko o g. Seljaku, ki mu še enkrat čestitam za priznanje.

Seveda pa imamo v Občini Trzin tudi resnične težave. Naj omenim, da imamo letos težavo z nepričakovano velikim številom prijav za dodelitev mest v otroškem vrtcu, ki daleč presega število otrok, ki se v enem letu rodijo v Trzinu. Očitno so se zaradi sprememb, ki se dogajajo v sistemu otroškega varstva za preselitev otrok iz drugih vrtcev v domači vrtec, odločili tudi starši nekaterih otrok, ki so že bili v drugih vrtcih. To pa je seveda spravilo v zagato vodstvo našega vrtca, v katerem je seveda tudi nekaj otrok iz drugih občin. Javni zavod OŠ Trzin, v okviru katerega deluje enota vrtec, je takoj predlagal občini, naj se na hitro loti preureditve ene od šolskih učilnic za potrebe vrtca, kar pa seveda zahteva tolikšne gradbene posege, da je za to potrebno gradbeno dovoljenje s predhodnim projektom vred in vsega tega, vključno z zbiranjem ponudb izvajalcev in gradbenimi deli, nikakor ni mogoče izpeljati do septembra. Občina Trzin meni, da tudi zato, ker v nadaljnjih letih glede na število rojstev v Trzinu ne pričakujemo tolikšnega števila novih prijav iz Trzina, ni smiselno kar na vrat na nos izvajati daljnosežnih gradbenih posegov, in da je bolj smiselno, da javni zavod zaprosi pristojno ministrstvo za dovoljenje za odprtje začasnega oddelka (za eno leto) v pogojih, ki niso v celoti skladni s standardi za stalne oddelke, pa vendar zagotavljajo še vedno dober standard za gojence v vrtcu. Kapacitete trzinskega vrtca (9 oddelkov) zadoščajo za naše potrebe ob dejstvu, da pač čisto vsi otroci le ne obiskujejo vrtca, da nekateri starši otroke vpišejo v različne zasebne (Waldorfske ipd.) vrtce in da imamo danes v trzinskem vrtcu, kot rečeno, kar nekaj otrok iz drugih občin, ker so tudi naši starši vpisovali otroke v vrtce po drugih občinah. Skratka, hočem reči, da je vendarle smiselno najprej preveriti vse druge, morda na prvi pogled malo manj udobne, a še vedno povsem zadovoljive možnosti in se šele nato lotiti gradbenih prilagoditev, ki se bodo morda kasneje izkazale kot potrebne za zelo malo časa.

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin so:
01/564 45 43, 01/564 45 44, 01/564 45 49 in **01/564 45 50**

Številka faksa je:
01/564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek od 8.00 do 14.00,
sreda od 8.00 do 13.00
in od 14.00 do 18.00
petek od 8.00 do 13.00

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
http://www.trzin.si/

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki 01/564 47 30.

Vabilo

V Trzinu ustanavljamo moški pevski zbor ali manjšo zasedbo. Vse, ki radi pojete, vabimo, da se oglasite na tel: 041/637-503 – Stane.

Redni pogovor z županom

TRZINSKA POMLAD SE RAZVIJA V PRAVI SMERI

V junijskem pogovoru z županom Antonom Peršakom sva se lotila treh tem. Največ pozornosti sva ponovno namenila izbiri institucije, s katero bo v prihodnje občina Trzin sodelovala pri spodbujanju in razvoju podjetništva, govorila pa sva tudi o dosedanjih izkušnjah in nadaljnjem razvoju festivala Trzinska pomlad ter o trenutno najbolj vroči evropski temi - francoski in nizozemski zavrnitvi evropske ustave.

Na tokratni seji so se občinski svetniki odločali o vključitvi občine Trzin v Podjetniški center Domžale. Ali to pomeni, da je ponudba Podjetniškega centra Domžale boljša od ostalih, ki jih je občina preverjala pretekli mesec?
Ne, obravnava te točke na občinskem svetu še ne pomeni, da so svetniki že podprli vključitev občine Trzin v Podjetniški center Domžale, ampak samo to, da se seznanjajo z eno izmed možnosti.

Druga možnost še vedno ostaja sodelovanje s Centrom za razvoj malega gospodarstva (CRMG) in tudi z njegovo ponudbo se bodo svetniki seznanili ter se šele nato odločili, katero ponudbo (če sploh katero) bodo podprli. V preteklem mesecu, ko smo se seznanjali z dosedanjim razvojem Podjetniškega centra Domžale, smo namreč ugotovili, da v Domžalah CRMG še vedno deluje in da nam tudi on lahko pomaga pri razvoju podjetništva.
Njuni ponudbi sta si v vsebinskem smislu zelo podobni, saj obe predvidevata, da bi trzinski podjetniki ali tisti, ki bi to želeli šele postati, osnovne informacije dobili doma, vse podrobnejše pa bi jim bile na voljo v Domžalah. Razlika med ponudbama je samo v tem, da je tista, ki jo je pripravil CRMG v finančnem smislu nekoliko ugodnejša od tiste, ki jo je oddalo podjetje Kenguru.

Koliko pa bi delovanje takšne podjetniške pisarne v Trzinu občino stalo na leto?
Gre za približno četrt milijona tolarjev na mesec ali nekoliko manj.

Kateri projekti in oblike pomoči bodo po vašem mnenju najbolj iskane v tej podjetniški pisarni?
Po naših dosedanjih izkušnjah sodeč se podjetja, ki že delujejo, na to pisarno ne bodo veliko obračala po pomoč, ker je niti ne potrebujejo več. To pa seveda ne velja za tiste, ki so se na podjetniško pot podali pred kratkim ali pa to šele načrtujejo. Zanje bi bila po mojem mnenju pomoč najbolj dragocena na dveh področjih. Prvo področje bi zajemalo pomoč pri nastopanju na trgu ter pri iskanju dela in kupcev njihovih izdelkov oziroma storitev. Druga oblika pomoči pa bi bila povezana s prijavami na razne državne in evropske razpise, za katere je značilno, da so izjemno zahtevni. To še toliko bolj velja za majhna podjetja, ki težko sami pripravijo vso potrebno dokumentacijo in projekt za prijavo na razpis. Ocenjujem pa, da bo vsaj sprva več zanimanja za prvo področje, saj je posameznikov, ki so se podjetništva ravnokar lotili ali pa o tem šele razmišljajo, v naši občini še kar nekaj.

Pa bo glede na majhnost občine podjetniška pisarna sploh imela dovolj dela?
Saj ravno v tem je problem - samo v Trzinu zagotovo ni dovolj dela za takšno pisarno, zato se bolj nagibamo k temu, da bi bila naša pisarna nekakšna podružnica tiste v Domžalah ali celo v Ljubljani. Nenazadnje pri današnji razvitosti telekomunikacij res ni pomembno, ali je tovrstna pisarna v Trzinu ali tri kilometre stran.

V pogovoru s predsednikom četrtnega odbora OIC Trzin sem pred dnevi izvedel, da se za nadaljnji razvoj OIC načrtuje tudi nekakšna informacijska pisarna, v kateri bi se zbi-

Na podlagi 34. člena Zakona o urejanju prostora (Ur. list RS, št. 110/02) in 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Ur. l. RS 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 51/02) ter 9. in 10. člena Statuta Občine Trzin (Ur. vestnik Občine Trzin, št. 2/99, 4/00) župan Občine Trzin sprejemam naslednji

SKLEP

o javni razgrnitvi in javni obravnavi predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu območja T12 ob cesti

(1) Javna razgrnitev predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu območja T12 ob cesti bo potekala od **22.06.2005** do **6.07.2005** na sedežu Občine Trzin, Mengeška 22, Trzin.
V tem času se organizira tudi javna obravnava, ki bo **27.06.2005 ob 17. uri** v dvorani Marjance Ručigaj (Center Ivana Hribarja), Ljubljanska 12 f, Trzin.

(2) Pripravljavec pri pripravi Odloka za drugo obravnavo na občinskem svetu obravnava pripombe iz razprave s seje občinskega sveta, pripombe odbora občinskega sveta za okolje in prostor, pripombe četrtnega, vse pripombe, ki so bile podane na javni obravnavi ter vse pobude in pripombe, ki so bile pisno podane v času javne razgrnitve.

Vljudno vabljeni!

Šifra zadeve: ž-33/2005
Datum: 26.05.2005

ŽUPAN
Anton Peršak, l.r.

rale vse informacije, ki bodo omogočale boljši pregled nad dogajanjem v coni. Kaj menite o takšni pisarni - jo cona res potrebuje, ali bo zanjo poskrbela občina ali pa tudi za to poskrbel Podjetniški center Domžale?
Ta ideja je povsem podjetniška in je občina brez dovoljenja ministrstva za gospodarstvo ne sme finančno podpreti, saj takšna pomoč sodi v kategorijo državnih pomoči. Državne pomoči pa so v Evropski uniji pod strogim nadzorom, saj podjetja na ta način pridobivajo konkurenčne prednosti. Se pravi, da bo o tem, ali je takšna oblika pomoči sploh možna in pod kakšnimi pogoji, odločilo ministrstvo za gospodarstvo.

Pred dnevi je evropska ustava dobila prvo nezaupnico, saj je francoski in nizozemski volivci na referendumih niso podprli. Kaj to po vašem mnenju pomeni za prihodnost evropske ustave in EU nasploh?
No, kakšno posebej veliko presenečenje to ni bilo. Kot predstavnik skupnosti občin sem tudi osebno sodeloval na konvenciji za evropsko ustavo, vendar menim, da je besedilo ustave preobširno. Po eni strani je besedilo tudi preveč tehnicistično, saj vsebuje preveč določb o gospodarskih in trgovinskih odnosih med državami, po drugi strani pa v njem manjkajo določbe o političnih razmerjih znotraj Evropske unije, premalo pozornosti pa je namenjene tudi nekaterim temeljnim pojmom o pravicah in svoboščinah ter tako imenovanem demokratičnem deficitu. To pa ne bi bil tako velik problem, če bi bile ustave posameznih držav nad evropsko ustavo. Ker pa se ta tekst postavlja nad državne ustave, se lahko pojavi določen demokratičen primanjkljaj, zato menim, da francoski »ne« neke velike škode ni povzročil, so nam pa dali Francozi jasno vedeti, da bodo podprli samo tak tekst, ki bo njihovo državo postavljal nad povezavo. Podoben rezultat na referendumu lahko pričakujemo tudi v Veliki Britaniji, če bo glede na najnovejše dogodke tam do referenduma o evropski ustavi sploh prišlo. Francoski rezultat pomeni, da je potreben še en krog političnih pogovorov o ustavi in da se članice Evropske unije morajo natančneje dogovoriti o oblikah in trdnosti povezave na posameznih področjih. Na nekaterih področjih pa je državam članicam vsekakor treba pustiti več suverenosti. Navsezadnje je evropska ustava tudi veliko bolj nejasna kot na primer ameriška, v kateri so pristojnosti federacije in federalnih enot zelo jasno razmejene. V primeru evropske ustave so te pristojnosti zelo nejasno določene.

Kakšna pa je rešitev iz nastale situacije - pripraviti novo ustavo, projekt evropske ustave povsem opustiti ali kaj tretjega?
Po mojem je rešitev v novem krogu neobremenjenih pogovorov - tokrat je bilo vmes tudi malo izsiljevanja. V Franciji pa se je ponovno jasno pokazal še en evropski problem - da so se evropske institucije že tako oddaljile od ljudi, da ljudje ne verjamejo več, da imajo nanje sploh še kakšen vpliv. Še najbolj to občutijo majhne države, zato je tudi tako neumno, da smo mi tako hiteli z ratifikacijo evropske ustave. Naša enakopravnost z drugimi državami se namreč vidi samo tedaj, ko gre za odločanje s soglasjem. Bruselj je, žal, postal mašinerija, ki deluje že povsem samodejno in na katero tudi evropski poslanci nimajo več velikega vpliva.

Maj, ki ga v Trzinu zaznamuje občinski praznik, se je iztekel, izteka pa se tudi letošnja Trzinska pomlad. Kako ocenjujete letošnji majski utrip Trzina in v katero smer bi se morale po vašem mnenju aktivnosti razvijati v prihodnjih letih?
Trzinska pomlad svojo podobo vsekakor dobiva postopoma. Prireditve so sicer zelo različno obiskane in čeprav je rock koncert najbolj obiskan, to še ne pomeni, da bi moral biti festival sestavljen iz samih rock koncertov. Če si neko monodramo ogleda samo nekaj deset obiskovalcev, ta zaradi tega ni nič manj kakovostna od rock koncerta, ki ga obišče dvesto ali tristo poslušalcev. Pohvaliti pa je treba tudi občinstvo, ki se je izkazalo za zelo hvaležno in ceni trud organizatorjev in nastopajočih.

Besedilo in foto: Zoran Jereb

30. redna seja občinskega sveta občine Trzin

Projekt »podjetniški center« bo epilog dobil šele jeseni

Trideseto redno sejo občinskega sveta sta poleg »običajnih« točk dnevnega reda zaznamovali tudi dve zamenjavi v sestavi občinskega sveta, ki jih je povzročil zakon o preprečevanju korupcije. Poleg tega so svetniki na seji obravnavali še nekaj drugih točk - med njimi tudi projekt »podjetniški center« in dokončno odločanje o tem še enkrat preložili. Svetniki so namreč občino zadolžili, naj pred izbiro ponudnika preveri, koliko je v občini sploh zanimanja za njune storitve in kakšne oblike pomoči bi potencialni podjetniki najbolj potrebovali.

Prva točka dnevnega reda je bila prva obravnava odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o kategorizaciji občinskih cest, po katerem so ceste v občini Trzin po novem razvrščene v javne poti, zbirne krajevne ceste, krajevne ceste in javne kolesarske poti. Po tistem, ko je razloge za spremembe in dopolnitve tega odloka predstavil **Gvido Modrijan** iz podjetja Locus, je sledila razprava, v kateri so svetniki opozorili na nekaj problemov, ki so povezani s posameznimi cestami ali ulicami v občini Trzin. **Lilijano Smrekar**, svetnico Socialnih demokratov, je tako zanimalo, zakaj Blatnica in Motnica nista zbirni pač pa samo navezovalni cesti. Modrijan ji je odgovoril, da je v OIC Trzin zbirna cesta samo cesta Dobrave, vse ostale pa so (zaenkrat) lahko samo navezovalne ceste. **Natalija Chvatal**, svetnica Liste za zeleni Trzin, se je sprva zavzela, da bi na novo poimenovali ceste, ki se priključujejo na Jemčevo cesto, vendar je na županovo pojasnilo, da bi to stanovalcem ob teh cestah povzročilo precejšnje stroške, svoj predlog spremenila in se zavzela za bolj pregledno označitev teh cest. **Matjaža Erčulja**, svetnika SDS, je ob koncu razprave zanimalo še to, kako lahko ulica v privatni lasti postane javna pot. Župan mu je pojasnil, da je to dediščina iz preteklosti, ko se so javne poti urejale tudi brez soglasij lastnikov, nekatere pa so nastale tudi iz tako imenovanih služnostnih poti. Na glasovanju so svetniki predlagani sklep podprli z večino glasov.

Komunalne storitve so v občini Trzin relativno poceni

Prva obravnava odloka o odvajanju odpadnih in padavinskih voda v občini Trzin ni bila tako ostra kot tista o oskrbi s pitno vodo. **Marko Fatur**, direktor JKP Prodnik iz Domžal, je v uvodnih pojasnilih poudaril, da se podjetje pri vzdrževanju vodovodnega in kanalizacijskega omrežja drži nemških standardov, ker domačih še nimamo. »Z rednim čiščenjem sistemov, ki jih upravljamo, smo pričeli pred štirimi leti, vendar delo poteka počasneje kot bi lahko, saj sistemi pred tem zelo dolgo niso bili očiščeni,« je o trenutni čistoči kanalizacijskih sistemov v občini Trzin in sosednjih občinah povedal Fatur in predlagal, da se redno čiščenje in ostalo vzdrževanje kanalizacijskega sistema natančneje opredeli v tehničnem pravilniku. Razprava, ki je sledila, se je vrtela predvsem okrog cene odvajanja odpadnih in padavinskih voda. **Lidijo Babnik**, svetnico županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, je namreč zanimalo, ali bi lahko razliko med ceno za gospodinjstva in tisto za pravne osebe, kaj zmanjšali. Fatur ji je odgovoril, da to do leta 2007 ni mogoče, ker so cene teh storitev zamrznjene, župan **Anton Peršak** pa je dodal, da so tudi obstoječe cene vseh komunalnih storitev v občini Trzin relativno ugodne, saj so v drugih občinah precej višje. Še zlasti, če se občina odloči za koncesijo. Odlok so po prvi obravnavi svetniki tudi podprli.

Da so trzinski svetniki precej preudarni, ko gre za vprašanja nadaljnjega razvoja podjetništva v občini Trzin, se je izkazalo tudi v razpravi o tem, čigavo ponudbo za sodelovanje v projektu »podjetniški center« bodo podprli. Po tistem, ko sta svoji ponudbi predstavila **Aleš Erčulj**, predstavnik podjetja Kenguru, in **Mateja Vadnjal**, direktorica CRMG, je **Natalija Chvatal** v imenu odbora za gospodarstvo in kmetijstvo predlagala, da se z nobenim ponudnikom ne podpiše pogodbe dokler občina ne preveri zanimanja potencialnih podjetnikov za tovrstno pomoč in ugotovi, kakšne oblike pomoči bi ti najbolj potrebovali. **Franc Mušič**, svetnik županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, predlogu Chvatalove ni nasprotoval, vendar se je želel še enkrat prepričati, ali bodo vrata Podjetniškega centra Domžale trzinskim podjetnikom odprta vse dokler bodo ti potrebovali njegove storitve. Ko je bilo to potrjeno, je omenjeni predlog župan uvrstil na glasovanje, svetniki pa so ga podprli z večino glasov.

Besedilo in foto: Zoran Jereb

Valentina Kolenca in Lidijo Babnik sta v občinskem svetu zamenjala Miran Župan in Zoran Rink

Tik pred tokratno sejo občinskega sveta se je sestala tudi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, ki je obravnavala odstopni izjavi podžupana in občinskega svetnika Valentina Kolenca ter občinske svetnice Lidije Babnik. Na njuni mesti v občinskem svetu so svetniki imenovali nadomestna člana Mirana Župana in Zorana Rinka, ki sta funkciji občinskih svetnikov že tudi sprejela.
Valentin Kolenc in Lidija Babnik (oba člana županove Liste za trajnostni razvoj Trzina) sta konec maja napovedala nepreklicna odstopa z vseh funkcij, ki sta jih opravljala. Kolenc in Babnikova sta namreč lastnika gospodarskih družb, njuna pridobitna dejavnost pa naj bi bila po zakonu o preprečevanju korupcije nezdružljiva s funkcijo občinskega svetnika.
Župan **Anton Peršak** se je po tistem, ko so svetniki podprli odstopni izjavi ter imenovali nadomestna svetnika, Kolencu in Babnikovi zahvalil za njuno prizadevno delo v občinskem svetu in drugih delovnih telesih. V nadaljevanju je sledila kratka razprava, v kateri ni manjkalo pikrih pripomb na račun zakona o preprečevanju korupcije, ki se je problema korupcije lotil z napačnega konca. Babnikova je nato v zahvali volivcem za zaupanje ter kolegom svetnikom pa za razumevanje ob odstopu poudarila, da zaradi dela v občinskem svetu svojega podjetja ne želi ogrožati. Kolegom, županu in občinski upravi se je nato z nekaj besedami zahvalil tudi Valentin Kolenc. Po njegovih besedah je omenjeni zakon slab, zato upa, da bo država kmalu spoznala svojo napako začela popravljati krivice, ki jih s takšnim zakonom povzroča.

Gradivo za julijsko številko Odseva oddajte najkasneje

do 5. julija

ONGER PD TRZIN

19. MLADINSKI PLANINSKI TABOR

Rudno polje '05

Informacije na http://onger.org/depo/vabila/prijavnicampt05.pdf oz. na tel. 931 570 533 (Emil).

Četrtni odbor OIC Trzin

Cona potrebuje svoj informacijski center in trgovino izdelkov

Četrtni odbori so v slovenskem prostoru zelo redka oblika zastopanja interesov stanovalcev in podjetnikov, vseeno pa so pri svojem delu lahko zelo učinkoviti. To dokazuje tudi četrtni odbor OIC Trzin, ki zelo uspešno deluje že vse od ustanovitve občine. O njegovem delovanju, nalogah in izzivih, ki ga čakajo v prihodnjih letih, sem se pogovarjal z njegovim predsednikom inženirjem Iztokom Kaduncem ter občinskim svetnikom Francem Mušičem, ki interese OIC zastopa v občinskem svetu. Poudarila sta predvsem to, da nad vsebino cone in dogajanjem v njej trenutno nihče nima popolnega pregleda, zato je vedno bolj aktualen projekt informacijske pisarne, v kateri bi se zbirale vse informacije, ki so pomembne za delovanje in nadaljnji razvoj cone. Ker gre za nadvse zanimivo »nadgradnjo« cone, se bo o tem projektu nedvomno še veliko pisalo in govorilo.

Kdaj in s kakšnim namenom je bil ustanovljen četrtni odbor OIC Trzin?

Kadunc: OIC Trzin nima velikega števila prebivalcev oziroma volivcev, ima pa veliko gospodarsko moč, zato se je že takoj ob nastanku občine Trzin pojavilo vprašanje, kdo bo zastopal interese OIC v občinskih organih. Na predlog župana, gospoda Antona Peršaka, je občinski svet sprejel sklep o ustanovitvi Četrtnega odbora za OIC Trzin. To je bila za slovenski prostor tedaj zelo inovativna poteza, ki se je izkazala tudi za zelo učinkovito. Četrtni odbor sedaj uspešno deluje že drugi mandat.

Kakšne pa so naloge odbora - poleg tega da s svojimi stališči in predlogi za rešitve problemov seznanja občinsko upravo in občinski svet?

Kadunc: Tudi v delovanju odbora so želje eno, realnost pa drugo. Odbor je bil v prvi vrsti ustanovljen zato, da bi občinsko upravo in občinski svet seznanjal s problemi, ki se pojavljajo v OIC. To nalogo opravlja zelo dobro, vendar pa to ni vse, kar pričakujemo od odbora. Ena naših velikih želja je namreč, da bi imeli malo boljši pregled nad tem, kaj se v coni sploh dogaja. Čeprav občina formalno takšnega pregleda sploh ne more imeti, saj za to nima ustreznih pristojnosti, pa na odboru vseeno želimo malo natančneje vedeti, kakšna podjetja sploh imamo v coni, s čim vse se ukvarjajo in podobno…

Zakaj pa si takšnega pregleda nad cono sploh želite?

Kadunc: Koristi bi bile večplastne. Prvi primer: recimo, da iščem novega sodelavca, in to ravno takšnega, ki ga sosed namerava odpustiti, ker zanj nima več dovolj dela. Če bi se s sosedom bolje poznala, bi bilo dobro za vse - zame, za mojega soseda in za tiste, ki so v coni zaposleni. Vendar tovrstne informacije med obrtniki in podjetniki v coni ne krožijo, to pa je velika škoda. Drugi primer: s problemi podjetnikov in obrtnikov v OIC Trzin je odbor še vedno relativno slabo seznanjen, zato ostajajo nerešeni, čeprav so morda povsem enostavno rešljivi. Če bi imeli nad dogajanjem v coni več pregleda, sem prepričan, da bi bilo nerešenih problemov zagotovo manj ali pa bi se hitreje reševali.

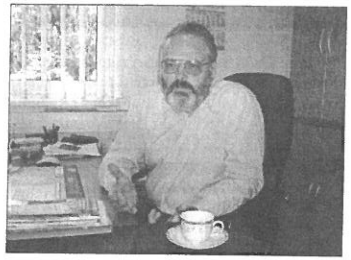

Iztok Kadunc: »Osnovni problem cone je v tem, da se pri njeni pozidavi že vse od začetka ne spoštuje določila, da si mora vsak lastnik zemljišča v coni parkirišče za lastne potrebe ter za potrebe zaposlenih in strank urediti na svojem zemljišču.«

Mušič: Danes se je cona razvila že do te stopnje, da nujno potrebuje informacijsko pisarno in trgovino, v kateri bi bili na enem mestu naprodaj vsi izdelki trzinskih obrtnikov in podjetnikov. Pisarna bi imela tudi svojo internetno stran in informacijski sistem, v okviru tega pa bi lahko deloval tudi manjši trg delovne sile, kjer bi se iskalci dela srečevali s ponudniki. Računamo, da nam bo pri vzpostavljanju informacijske pisarne pomagala tudi OOZ Domžale. Čeprav bi imel človek, ki bi vodil to pisarno, že sedaj zelo veliko dela, se pisarna trenutno še ne odpira, vendar sem prepričan, da bomo ta projekt kmalu začeli uresničevati.

Kadunc: Vsekakor pa bi morali vanj pritegniti tudi dijake in študente tehničnih usmeritev, ki imajo interes za sodelovanje s trzinskimi obrtniki. Sedaj ne vemo še niti tega, koliko trzinskih dijakov in študentov se sploh izobražuje na tehničnih šolah.

Ali v OIC trenutno poteka še kakšen drug večji projekt?

Mušič: Večji projekt, s katerim se trenutno ukvarjamo v coni, je tudi priprava projekta za novo zajetje tehnološke in morda tudi pitne vode. Izvir pod Dobenom je dovolj visoko, da bi se iz njega lahko napajala celotna cona. Voda je že sedaj zelo pomembna dobrina, v prihodnje pa bo na pomenu samo še pridobivala.
Ob tej priložnosti pa želim poudariti še nekaj: občine vse glasneje poudarjajo, da od obrtnikov in podjetnikov pri trenutnem načinu njihovega financiranja nimajo nič. To je sicer res, vendar pri tem ne smemo pozabiti na posredni pomen gospodarskih subjektov - predvsem delovnih mest, ki dajejo kruh zaposlenim in socialno varnost njihovim družinam. Sedanji sistem financiranja države, ko v njeno vrečo občine prispevajo zelo različno, iz nje pa dobijo vse enako, dolgo ne bo mogel zdržati, zato naložbe v razvoj obrti in podjetništva še zdaleč niso tako brez vrednosti, kot se morda zdi ta trenutek.

Na katere dosežke pa ste na odboru v zadnjem času najbolj ponosni?

Kadunc: Eden izmed projektov, ki smo ga izpeljali najbolj uspešno, je bil prav gotovo zamenjava utekočinjenega naftnega plina za zemeljski plin. Na to temo smo imeli z dobaviteljema kar nekaj sestankov, na katerih smo jih »privili« do te mere, da je bila zamenjava energentov izvedena v enem dnevu, in to brez večjih problemov. Trenutno pa se največ ukvarjamo s tem, da bi bila naša voda malo bolj kakovostna, poleg tega smo se v zadnjem času ukvarjali tudi s komunalnimi taksami za informativne table, ki so dobile ugoden epilog na majski seji občinskega sveta.

Mušič: Dejanska moč četrtnega odbora se je po mojem mnenju najbolje videla, ko smo na sestanek odbora povabili predstavnike JKP Prodnik, ki upravlja z našim vodovodom. Podjetju smo že na odboru dali jasno vedeti, da hočemo zanesljiv vodovod in kakovostno vodo ter da smo za to pripravljeni plačati tudi nekoliko več. Nenazadnje gre v tem primeru za našo pitno vodo, in pri tem ne bomo varčevali. Na tem sestanku smo upravljavcu dokazali, da smo v zahtevah enotni in da ne bomo popuščali, zato nas je začel jemati bolj resno in to se je potem na seji občinskega sveta tudi dobro videlo.

S katerimi konkretnimi vprašanji (oziroma problemi) pa se odbor spopada trenutno in kako uspešen je pri tem? Ali vse probleme, ki se jih loti, odbor tudi reši ali pa je kakšen oreh zanj tudi pretrd?

Kadunc: Problemi se pojavljajo sproti, naša naloga pa je, da nanje opozarjamo in jih pomagamo rešiti. Lotimo se vsakega problema, seveda pa je vprašanje, ali ga lahko tudi rešimo. Včasih se kakšnega problema lotimo tudi večkrat. Tak primer je denimo kabelska televizija v coni. Enkrat smo se tega problema že lotili, vendar neuspešno, saj je Telekom preprečil, da bi kabelsko televizijo v cono pripeljal Telemach, s katerim smo že podpisali koncesijsko pogodbo. Sedaj se tega projekta lotevamo preko Telekoma, ki pa ga zanima samo število potencialnih naročnikov. Po njihovih trditvah je slednjih premalo, mi pa vemo, da je v coni sedaj že približno sto stanovanjskih enot in da je zanimanja za kabelsko televizijo med njimi precej.

Mušič: V organizacijskem smislu je zelo zahtevna tudi organizacija dneva odprtih vrat OIC, na katerem se obrtniki in podjetniki, ki delajo v coni, lahko malo bolje spoznajo, saj pogosto sploh ne vedo drug za drugega. Lansko leto je bil odziv tako pozitiven, da bomo dan odprtih vrat pripravili tudi letos, pa čeprav je s tem povezanega ogromno dela.

Trzinski obrtniki in podjetniki, s katerimi se pogovarjam v zadnjem času, me opozarjajo predvsem na pomanjkanje prostora za širitev podjetij, probleme z mirujočim prometom ter visoke cene zemljišč. Kako na te probleme gledate v odboru?

Kadunc: Preden karkoli rečem o aktualnih problemih cone, moram snovalcu cone izreči vso pohvalo in priznanje, saj je svoje delo izvrstno opravil. Seveda se je od nastanka cone pa do danes zgodilo veliko sprememb, pojavila pa sta se tudi dva dejavnika, ki sta izjemno dobro zasnovano cono spremenila v sedanje stanje. Ta dva dejavnika sta človek in čas. Osnovni problem cone je namreč v tem, da se pri njeni pozidavi že vse od začetka ne spoštuje določila, da si mora vsak lastnik zemljišča v coni parkirišče za lastne potrebe ter za potrebe zaposlenih in strank urediti na svojem zemljišču. Če bi se tega držali, bi problema s pomanjkanjem parkirišč sploh ne bilo. Na sedanjo podobo cone pa je v veliki meri vplival tudi čas, saj si ob njenem nastanku tako velikih proizvodnih in skladiščih hal nismo mogli niti predstavljati. Ker pa podjetja rastejo, se povečujejo tudi njihove potrebe po zemljiščih, zato slednjim - pač v skladu s tržnimi zakonitostmi - narašča tudi cena. Torej je tarnanje nad dragimi zemljišči enako, kot če bi tarnali, zakaj nismo več v socialističnih časih … Sicer pa, če so za koga tu zemljišča predraga, gre lahko tja, kjer so zemljišča skoraj ali celo povsem zastonj. Za nakup zemljišča v Trzinu se vsak odloči sam, če oceni, da lokacija odtehta visoko ceno zemljišča. Dejstvo pa je, da se mora ekspanzija cone nekoč ustaviti in da bomo morali odslej bolj gledati tudi na vsebino.

Franc Mušič: »Danes se je cona razvila do te stopnje, ko nujno potrebuje informacijsko pisarno in trgovino, v kateri bi bili naprodaj vsi izdelki trzinskih obrtnikov in podjetnikov. Pisarna bi imela seveda tudi svojo internetno stran in informacijski sistem, v okviru tega pa bi lahko deloval tudi manjši trg delovne sile, kjer bi se iskalci dela srečevali z delodajalci iz OIC Trzin.«

Mušič: Točno tako je, kot pravi predsednik. Seveda pa ne smemo pozabiti, da je od predvidenih 56 hektarov sedaj pozidanih samo 33. Vendar pa to ne pomeni, da bomo »manjkajoče« hektare namenili za nekontrolirano širitev cone. Tudi jaz mislim, da prihaja čas, ko bomo morali več pozornosti namenjati njeni vsebini. Res je, da bi morali biti na to pozorni že vse od začetka, toda tedaj so bile razmere povsem drugačne, kot so danes. Seveda bomo pri nadaljnjem razvoju cone najbolj pozorni do tistih podjetij in obrtnikov, ki so v cono prišli prvi in so lopate zasadili v nič. Ti so s selitvijo v cono največ tvegali.

Kako ocenjujete dosedanje delo odbora - ali menite, da je odbor dosegel vse, kar je lahko, ali bi lahko dosegel še več?

Kadunc: Doslej smo opravili že ogromno dela, vsega, kar smo želeli, pa seveda nismo dosegli. To je predvsem posledica širine našega delovanja, zaznavanja problemov in komuniciranja.

Kaj bi svetovali občinam, ki še razmišljajo o tem, da bi zgradile svoje cone in morda ustanovile tudi podobne odbore?

Na katere pasti pri načrtovanju con je treba biti najbolj pozoren?

Kadunc: Občina mora vedeti samo to, kaj točno bi rada, zagotovi naj zemljišče za cono in vanjo privabi podjetnike, medtem ko bodo za razvoj in vsebino cone poskrbeli podjetniki in obrtniki, ki bodo v njej delali. Seveda mora svoje pri takem projektu povedati tudi stroka, saj je jasno, da se bodo morale cone v prihodnje specializirati. To velja tudi za našo, ki jo je čas do določene mere že povozil, zato se v njej pojavljajo problemi.

Mušič: Trzinska cona je zgodba o uspehu, vendar pri tem ne smemo pozabiti dveh pomembnih dejavnikov. Prvi je tradicija, saj je bila občina Domžale, ki je zasnovala to cono, razvoju obrti ves čas zelo naklonjena, po drugi strani pa so bili ob nastanku te cone pogoji takšni, kakršnih danes ni več. Samo za primer naj povem, da nekatere občine zemljišča obrtnikom ponujajo zastonj, vendar zanje vseeno ni zanimanja. Pomemben pogoj za uspeh cone so tudi ljudje, ki živijo za cono, in zaupanje med njimi. Čeprav se v naši soseščini gradi kar nekaj obrtnih ali industrijskih con, sem prepričan, da nobena ne bo postala tako uspešna, kot je naša. Ker pa je pomembna tudi vsebina cone, manjšim občinam, ki si cone šele urejajo, svetujem ukvarjanje s predelavo odpadkov in ostalih surovin. To ni več umazana dejavnost, je pa ena tistih s prihodnostjo, zato bo tudi vedno bolj donosna.

Kadunc: S tem se povsem strinjam, saj vsi vemo, da bo prihodnost človeštva v največji meri zaznamovalo pomanjkanje nafte in vode ter ogromni kupi odpadkov, ki jih bomo morali predelati.

Kakšna pa bo IOC Trzin (v vsebinskem smislu) čez deset ali petnajst let?

Mušič: Naša cona bo v prihodnje gotovo ena izmed najbolj fleksibilnih in se bo vsebinsko vseskozi prilagajala trenutnim razmeram oziroma potrebam. Nekatera podjetja so jo v proizvodnem smislu že prerasla, druga jo morda še bodo, toda pomembno je, da v njej ohranijo svoje sedeže - tako kot je na primer storilo podjetje Biring. In na takšna podjetja bomo tudi v prihodnje povsem drugače gledali. Nenazadnje so to podjetja, ki so zrasla v IOC Trzin, in si zaslužijo temu primeren položaj.

Kadunc: Nikakor pa ne smemo pozabiti tudi na izjemno lokacijo naše cone, ki se po eni strani drži Ljubljane, po drugi pa je iz nje ravno prav odmaknjena. Tudi to bo nedvomno v veliki meri vplivalo na prihodnost OIC Trzin, zato ji tudi jaz napovedujem svetlo prihodnost.

Besedilo in foto: Zoran Jereb

Občinska uprava – okolje in prostor

Lokacijska informacija

Izdaja lokacijskih informacij je ena izmed nalog občinske uprave na področju varstva okolja in urejanja prostora. Pogosto se dogaja, da izdane lokacijske informacije ne razumemo, zato vam v nadaljevanju posredujemo odgovore na nekaj najpogostejših vprašanj. Za vsa vprašanja in dodatna pojasnila pa smo vam na voljo v času uradnih ur.

Kaj je lokacijska informacija?
Lokacijska informacija ima značaj potrdila iz uradne evidence in se jo izda v skladu s predpisi o upravnem postopku proti plačilu takse.
Lokacijska informacija se izdaja predvsem za tri namene:

- za namen gradnje objektov oziroma izvajanje del na zemljiščih ali objektih (lokacijska informacija se izda takrat, kadar je končni namen iz zahteve za izdajo lokacijske informacije gradnja ali postavitev objekta oziroma izvedba drugih del),
- za namen prometa z nepremičninami (lokacijska informacija se izda, kadar je namen iz zahteve za izdajo lokacijske informacije prodaja ali nakup zemljišča ali druge nepremičnine in jo vlagatelj potrebuje zaradi varnosti pri sklepanju tovrstnih pravnih poslov, saj iz podatkov, ki jih vsebuje, nedvoumno izhaja namenska raba zemljišča ter morebitne prepovedi in omejitve, ki veljajo na zemljišču, ki je predmet pravnega posla,
- za namen določitve gradbene parcele k obstoječemu objektu (lokacijska informacija se izda, če je namen iz zahteve za izdajo lokacijske informacije določitev gradbene parcele k obstoječemu objektu, ki gradbene parcele še nima določene).

Namen lokacijske informacije je, da na enem mestu poda vse pomembne javnopravne podatke oziroma prostorske režime, ki jih morajo pri svojem razpolaganju z nepremičninami upoštevati investitorji ter na katere morajo biti pozorne stranke v pravnem prometu oziroma razpolaganju z nepremičninami. Na tak način se poveča pravna in investicijska varnost, saj ima investitor oziroma stranka na razpolago vse podatke ter seznam predpisov, iz katerih ti režimi izhajajo. Še dodaten element varnosti predstavlja dejstvo, da ima lokacijska informacija značaj potrdila iz uradne evidence, kar pomeni, da se vsa v njej potrjena dejstva štejejo za dokazana.
Z njo daje občina investitorju nameravane gradnje, kupcu oziroma prodajalcu določenega zemljišča ali lastniku objekta možnost, da ugotovi (1) kakšna so po veljavnih prostorskih aktih merila in pogoji za izvedbo načrtovane investicije, (2) podatke o morebitnih varovanjih, omejitvah in prepovedih iz sprejetih prostorskih ukrepov ter (3) podatke v zvezi s spremembami in dopolnitvami oziroma pripravo novih prostorskih aktov.

Lokacijska informacija je tako samo zbir relevantnih podatkov za določeno zemljiško parcelo oziroma območje iz navedenih občinskih aktov, ki jih potrdi občinski upravni organ. To pomeni, da se z lokacijsko informacijo zgolj potrjuje določena dejstva, ne pa odloča o morebitnem posegu.

Lokacijska informacija na dejstvo, kakšni posegi so dovoljeni na objektu, vpliva samo s tem, da je iz nje razvidno, ali občinski izvedbeni akt za zemljiško parcelo, kjer bi se sprememba dogajala, predvideva tak poseg ali ne. Z lokacijsko informacijo se ne more odločati, ali je (v primeru, če je zemljiška parcela zazidljiva oziroma v primeru dovoljenih posegov) potrebno gradbeno dovoljenje ali ne.

Kdo lahko zahteva lokacijsko informacijo?
Zahtevek lahko poda vsaka fizična ali pravna oseba za katerokoli parcelno številko.

Kje in kdo izda lokacijsko informacijo?
Za izdajo lokacijske dokumentacije je pristojen upravni organ za urejanje prostora tiste občine, na območju katere se nepremičnina nahaja.

Kakšna mora biti vloga?
Vloga mora poleg splošnih podatkov, ki jih določa 66. člen Zakona o splošnem upravnem postopku, obsegati še navedbo podatkov o parcelni številki in k.o. zemljišča oziroma objekta ter namen, zaradi katerega se lokacijska informacija potrebuje. Še posebej je treba navesti, ali vlagatelj potrebuje oziroma zahteva tudi kopijo kartografskega dela prostorskega akta.
Občina Trzin je skladno s Pravilnikom o obliki lokacijske informacije ter o načinu njene izdaje v pomoč vlagateljem pripravila obrazce za izdajo lokacijske informacije, ki jih dobite v sprejemni pisarni občine ali na internetni strani www.trzin.si.

Kaj je treba priložiti k vlogi?
K vlogi ni treba ničesar priložiti.

Kako pa je s plačilom upravne takse?
Upravna taksa se obračuna po taksni tarifni št. 36 Zakona o upravnih taksah v višini:

- za gradnjo objektov in izvajanje drugih del, 250 točk (trenutna vrednost znaša 4.250 tolarjev)
- za promet z nepremičninami, 125 točk (trenutna vrednost 2.125 tolarjev) in
- za določitev gradbene parcele k obstoječim objektom, 125 točk (trenutna vrednost 2.125 tolarjev)

V primeru, da stranka zahteva kot prilogo lokacijske informacije tudi kopijo kartografskega dela, mora zanjo skladno s tarifno številko 36 plačati 20 točk (trenutna vrednost 340,00 tolarjev) za vsak list A4 formata. Ponavadi se izdata dva lista A4.

Kolikšen je rok za izdajo lokacijske informacije?
Zakonsko določen rok za izdajo lokacijske informacije je 15 dni.

V lanskem letu je občina Trzin izdala nekaj čez 250 lokacijskih informacij. Največ lokacijskih informacij je bilo vloženih za tako imenovane enostavne objekte. Slednji se delijo na pomožne objekte, začasne objekte, vadbene objekte, spominske objekte in urbano opremo. Njihove dimenzije so opredeljene v Pravilniku o vrstah zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov. Enostavni pomožni objekti so na primer garaža, lopa, nadstrešek, steklenjak, uta, lopa ali ograja. Enostavni začasni objekt pa je na primer sezonski gostinski vrt.
Enostavnih objektov se ne more postaviti kjer koli. Prvi pogoj je, da je postavitev takega objekta opredeljena v občinskem prostorskem aktu. Drugi pogoj pa, da je tak objekt skladen s pravilnikom. To pomeni, da mora investitor pred začetkom gradnje enostavnega objekta sam ali s pomočjo strokovnjaka oziroma usposobljenega izvajalca preveriti, ali v skladu z določbami določen objekt izpolnjuje pogoje.

Primeri:
1) Nekdo bi postavil nadstrešek, prostorski akt pa dovoljuje prizidek. Po pravilniku je nadstrešek manjša streha, odprta ali deloma zaprta, pred vhodom v objekt ali namenjena zaščiti osebnih vozil in koles, zbirnih mest za komunalne odpadke, če je njegova tlorisna površina do 30 kvadratnih metrov, njegova konstrukcija postavljena na zemljišče, višina in razponi pa do 3 metre, pri večjem razponu pa morajo biti nosilni deli montažni in dani v promet v skladu s predpisi, ki urejajo gradbene proizvode. V tem primeru je dovolj pridobitev lokacijske informacije. Če je nadstrešek večjih dimenzij, je potrebno gradbeno dovoljenje.
2) Največ problemov se pojavlja pri vlagateljih, ki napišejo, da bodo menjali kritino. Pomembno je, da se resnično navede, kaj vse se bo spreminjalo pri strehi. V primeru, da se strešnike nadomesti z novimi, se šteje, da so to dela za lastne potrebe, če se ne posega v konstrukcijo objekta in ne spreminja zmogljivost, velikost, namembnost in zunanji videz. V primeru, da gre za menjavo leg, letev ali špirovcev, je po zakonu o gradnji objektov treba pridobiti gradbeno dovoljenje, ker gre za rekonstrukcijo objekta in se spreminjajo tehnične značilnosti obstoječega objekta oziroma se spreminjajo konstrukcijski elementi in druge izboljšave.

Pripravila: Katja Žagar

Vir podatkov:
Zbirka vprašanj in odgovorov s področja urejanja prostora in graditve objektov, MOP, Ljubljana in Seminar »Postopki in dovoljenja pri graditvi objektov«, ISM, Ljubljana

Kabelska televizija Telekoma v IOC Trzin

Spoštovani!

Telekom Slovenije želi na podlagi sklenjene Pogodbe o izgradnji kabelsko- komunikacijskega sistema v Občini Trzin razširiti svojo ponudbo poleg že aktiviranega KKS sistema v starem Trzinu tudi na področje Industrijsko - obrtne cone Trzin. Glede na precejšnje zanimanje stanovalcev in uporabnikov poslovnih prostorov v IOC Trzin, smo vam v začetku marca 2005 poslali pisna obvestila o ponudbi kabelske televizije Telekoma Slovenije in priloženo vlogo. Z vračilom izpolnjene vloge smo vas evidentirali kot možnega interesenta za sklenitev naročniške pogodbe za kabelsko distribucijske storitve Telekoma Slovenije.

Obveščamo vas, da smo rok za oddajo vlog podaljšali do 30. junija 2005.

V kolikor bomo prejeli zadostno število vrnjenih vlog za sklenitev naročniškega razmerja, nameravamo v najkrajšem času dokončati že pričeto izgradnjo KKS sistema, kjer so že vgrajene in pripravljene cevi in omarice. Telekom Slovenije vam ponuja priložnost, da postanete naročnik našega KKS in s tem dobite možnost sprejema 77 televizijskih in 28 radijskih programov.

Signali radijskih in televizijskih programov v kabelskem omrežju se od glavne sprejemne postaje v prostorih Telekoma na Cigaletovi ulici v Ljubljani prenašajo do končnih priključnih točk v objektih v IOC Trzin po optičnih in koaksialnih kablih. Lastnik omrežja in vseh naprav do priključne točke je Telekom. Med pomembne podatke vsekakor sodi tudi to, da novi kabelski sistem omogoča uporabo vseh obstoječih televizorjev. Od vtičnice v zidu bo moč televizijski signal peljati tudi najprej do videorekorderja in iz videorekorderja do televizorja. Brez težav bo mogoče združevati tudi signale satelitskih sprejemnikov in signale iz TV vtičnice kabelskega omrežja.

Cene:

Priključnina za KKS priključno točko znaša:

- 75.000,00 SIT z DDV za eno priključno točko v objektu (individualno gospodinjstvo ali poslovni lokal),
- 63.750,00 SIT z DDV/priključno točko za dve priključni točki v istem objektu,
- 52.500,00 SIT z DDV/priključno točko za tri ali več priključnih točk v istem objektu v večstanovanjskih objektih ali poslovnih objektih

V primeru, da naročnik:

- s Telekomom že ima sklenjeno naročniško razmerje za enako ali večje število ISDN priključkov osnovnega dostopa, kot je število KKS priključkov,
- hkrati s podpisom pogodbe s Telekomom sklene naročniško razmerje za enako ali večje število ISDN priključkov osnovnega dostopa, kot je KKS priključkov po pogodbi,

na priključnino za KKS priključno točko priznavamo 20-odstotni popust:

- 60.000,00 SIT z DDV za eno priključno točko v objektu (individualno gospodinjstvo ali poslovni lokal),
- 51.000,00 SIT z DDV/priključno točko za dve priključni točki v istem objektu,
- 42.000,00 SIT z DDV/priključno točko za tri ali več priključnih točk v večstanovanjskih objektih ali poslovnih objektih

Priključnino lahko poravnate tudi obročno, v največ desetih zaporednih mesečnih obrokih, brez obresti na osnovi izstavljenega računa za KKS priključek.

Mesečna naročnina za uporabo kabelsko distribucijskih storitev znaša:

- 3.300,00 SIT z DDV za eno priključno točko v objektu,
- 3.100,00 SIT z DDV/priključno točko za dve ali več priključnih točk v objektu.

Želje stanovalcev ali uporabnikov poslovnih prostorov, ki bodo izrazili interes za internetni priključek, bomo reševali z ADSL priključki.

Prosimo vas, da izpolnite vlogo, ki ste jo že prejeli po pošti ter nam jo vrnete do 30. junija 2005 po faksu št. 01/438 6530. Vaš interes pa nam lahko sporočite tudi po e-mailu: jaka.hribar@telekom.si ali na telefonsko številko 01 234 1982.

Trideset dni pred pričetkom del vam bomo poslali v podpis naročniško pogodbo.

Za Telekom Sašo Peterca

Obvestilo Zavoda RS za zaposlovanje

Zagotavljanje sredstev podjetjem za sofinanciranje plač pri zaposlitvi brezposelnih oseb na podlagi 3. in 4. odstavka 53. člena Zakona o izvrševanju proračuna za leti 2004 in 2005 (Ur.l. RS, št. 130/2003 - ZIPRS0405):

- **Oprostitve pri zaposlitvi brezposelnih oseb, starejših od 55 let:**

Delodajalec, ki za nedoločen čas in za najmanj dve leti zaposli brezposelno osebo, prijavljeno na Zavodu RS za zaposlovanje, starejšo od 55 let, je oproščen plačila prispevkov delodajalca za to osebo za eno leto.
Delodajalec original pogodbe o zaposlitvi z brezposelno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, dostavi Zavodu RS za zaposlovanje, pristojni Območni službi, ki pogodbo potrdi in izda delodajalcu potrdilo. Na podlagi tega potrdila delodajalec uveljavlja pravico do oprostitve plačila prispevkov delodajalca za tako zaposleno brezposelno osebo pri Davčni upravi RS. Delodajalec pri predložitvi obrazcev za obračun plač (plačilna lista oziroma REK obrazci) Davčni upravi RS prispevke delodajalca le obračuna, ne pa tudi plača. Podrobnejše informacije pridobi pri pristojnem Davčnem uradu.
Delodajalec ni upravičen do uveljavljanja povračila prispevkov pri ZZZS, ki jih obračuna od nadomestil v breme obveznega zavarovanja in za katere je oproščen plačila po določbi 3. odstavka 53. člena ZIPRS0405.
V kolikor nastopi prekinitev delovnega razmerja v času uveljavljanja olajšave, je delodajalec dolžan (po 26. in 57. členu Zakona o matični evidenci zavarovancev in uživalcev pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja Ur.l. RS, št. 81/2000) vložiti odjavo iz zavarovanja ter o tem posebej obvestiti Davčno upravo RS, pristojni Davčni urad in Zavod RS za zaposlovanje.

- **Oprostitve in olajšave pri zaposlitvi brezposelne osebe z dokončano visoko stopnjo izobrazbe:**

Delodajalec, ki za nedoločen čas zaposli brezposelno osebo z dokončano visoko stopnjo izobrazbe in prijavljeno na Zavodu RS za zaposlovanje, ima pravico do oprostitve plačila davka na izplačane plače za to osebo za dobo dveh let.
Delodajalec, ki za nedoločen čas zaposli brezposelno osebo, prijavljeno na Zavodu RS za zaposlovanje, z dokončano visoko stopnjo izobrazbe in mlajšo od 26 let, ima pravico do oprostitve plačila davka na izplačane plače in pravico do povračila prispevkov delodajalca za to osebo za dobo dveh let.
Delodajalec original pogodbe o zaposlitvi z brezposelno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, dostavi Zavodu RS za zaposlovanje, pristojni Območni službi, ki pogodbo potrdi in izda delodajalcu potrdilo. Z njim delodajalec uveljavlja pravice do oprostitve plačila davka na izplačane plače za to osebo in za uveljavljanje pravice do povračila prispevkov za tako zaposleno osebo.
Delodajalec pri predložitvi obrazcev za obračun plač (plačilna lista oziroma REK obrazci) Davčni upravi RS davek na izplačane plače le obračuna, ne pa tudi plača. Davčna uprava RS vrne plačane prispevke pri zaposlitvi brezposelne osebe z dokončano visoko stopnjo izobrazbe, mlajšo od 26 let, na podlagi prejete vloge delodajalca, kateri priloži dokazila, iz katerih je razvidno tudi obdobje zaposlitve brezposelne osebe in seznam delavcev z bruto osnovami za obračun prispevkov **ter potrdilo ZZZS o višini refundiranih prispevkov delodajalca od nadomestil plače v breme obveznega zdravstvenega zavarovanja**. Delodajalec vloži vlogo pri pristojnem Davčnem uradu po poteku dveh let od sklenitve delovnega razmerja z brezposelno osebo, za katero uveljavlja pravico do povračila.
Podrobnejše informacije pridobi pri pristojnem Davčnem uradu.
Delodajalec ni upravičen do uveljavljanja povračila prispevkov delodajalca, ki jih je obračunal od nadomestil v breme obveznega zavarovanje in so navedeni v potrdilu ZZZS.
V kolikor nastopi prekinitev delovnega razmerja v času uveljavljanja olajšave, je delodajalec dolžan (po 26. in 57. členu Zakona o matični evidenci zavarovancev in uživalcev pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja Ur.l. RS, št. 81/2000) vložiti odjavo iz zavarovanja ter o tem posebej obvestiti Davčno upravo RS, pristojni Davčni urad in Zavod RS za zaposlovanje.

Podrobnejše informacije o tem lahko dobite na pristojnih službah ZRSZ in DURS.

V primeru neupravičenega uveljavljanja olajšav je delodajalec dolžan vrniti znesek neopravičeno pridobljenih oprostitev oziroma vračil.

Urad za delo Domžale

Kultura in njena konkurenčnost v Ljubljanski urbani regiji

Ljubljanska urbana regija (LUR) je 19. maja v okviru priprave Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje od 2007 do 2013 v Galeriji Veronika v Kamniku organizirala delavnico »Kultura in njena konkurenčnost v Ljubljanski urbani regiji«.

LUR je prva izmed slovenskih regij začela s pripravo novega regionalnega programa za obdobje od 2007 do 2013, s ciljem, da bi pravočasno pripravili ustrezen nabor projektov, ki ustrezajo novim ciljem kohezijske politike. V okviru priprave novega regionalnega razvojnega programa se organizirajo srečanja in posveti s ključnimi partnerji in nosilci razvoja v regiji, saj je njihovo sodelovanje pri pripravi programa ključnega pomena, če želimo, da program vključuje prave vsebine in projekte. Prave vsebine in projekti z opredeljenimi nosilci in finančnimi viri so predpogoj za uspešno izvajanje in realizacijo vsakega razvojnega programa, tudi regionalnega.
Na posvetu, na katerem so bile najprej predstavljene pričakovane spremembe kohezijske politike EU, so udeleženci posveta skupaj pregledali že obstoječe vsebine v Regionalnem razvojnem programu Ljubljanske urbane regije za obdobje od 2002 do 2006 in realizacijo posameznih projektov s področja kulture v regiji. Udeleženci so se strinjali, da je v regiji nujno medsebojno povezovanje akterjev s področja kulture tako na lokalni kot tudi regionalni ravni, če želimo povečati konkurenčnost kulture v naši regiji. Udeleženci razprave so pustili odprte možnosti tudi za morebitno sodelovanje z drugimi organizacijami - tudi s področja turizma. V prihodnosti pa bo treba več pozornosti nameniti tudi tržni naravnanosti žive kulturne produkcije, saj bo samo tako mogoče v kulturne projekte pritegniti nove partnerje.

mag. Lorena Korošec

Trzinska podjetja (4) – Kalcer d.o.o.

Našega gradbeništva ne ogroža recesija, ampak plačilna nedisciplina

Podjetje Kalcer d.o.o. letos praznuje petnajstletnico obstoja. Nastalo je sicer v Mengšu, vendar se je zaradi stalne rasti in vedno večjih prostorskih potreb doslej že dvakrat selilo. Pred enajstimi leti se je iz Mengša preselilo v IOC Trzin, pred štirimi leti pa so se selili samo znotraj OIC in obstoječe prostore zamenjali za še večje, ki so tudi na boljši lokaciji. »Z dostopnejšo lokacijo ter večjim skladiščem, trgovino in izobraževalnimi prostori želimo našim kupcem ponuditi čim bolj kakovostne storitve,« pojasnjuje razloge za selitev Metod Cerar, direktor podjetja.

Lansko leto je v podjetju minilo v znamenju začetka širitve njihove prodajne mreže tudi v druge slovenske regije. V Mariboru so namreč odprli prvo poslovno enoto oziroma lasten trgovski center, iz katerega pokrivajo potrebe severovzhodnega dela države. »Ostale slovenske regije pa zaenkrat še vedno pokrivamo iz Trzina oziroma iz centrale podjetja, vendar v prihodnjih letih načrtujemo širitev tudi na obalo, kjer želimo zgraditi manjše skladišče in maloprodajno trgovino.«

Metod Cerar

Plačilni rok se je raztegnil že na 120 dni

Z lanskoletnimi poslovnimi rezultati je Cerar, kot pravi, zadovoljen, saj je bila rast prodaje več kot dvajsetodstotna, pa tudi mariborski center je že v prvem letu posloval zelo uspešno. Vendar pa bi bili rezultati lahko še veliko boljši, če se v državi ne bi tako razpasla plačilna nedisciplina. »Pred letom ali dvema je bil povprečni rok plačila v gradbeništvu med 45 in 60 dni, danes se je raztegnil že tudi do 120 dni. Po drugi strani pa naši dobavitelji od nas zahtevajo plačilo najkasneje v 60 dneh, zato ves zaslužek vračamo v redno poslovanje, včasih pa si moramo pomagati celo z likvidnostnimi posojili. Zaradi tega, ker dolgo čakamo na plačila naših računov, sami pa prejete račune poravnavamo bistveno hitreje, so bili naši lanskoletni stroški za nekaj deset milijonov tolarjev višji, kot bi bili, če bi bilo plačevanje v celotni gradbeni verigi bolj redno,« opozarja Cerar in dodaja, da bo plačilna nedisciplina v prihodnjih letih nedvomno vplivala na nadaljnji razvoj podjetja. Polovico njihovega prihodka namreč predstavljajo posli oziroma naročila, ki ji plača država iz proračuna.
V prihodnjih letih nameravajo najprej nekoliko povečati skladiščne kapacitete, zgradili pa bodo tudi nekaj poslovnih prostorov, ki jih bodo potem oddajali. »S tem bo centrala podjetja funkcionalno zaključena, prostorskih potreb pa v Trzinu potem ne bomo imeli več,« pravi direktor. Drugi načrt, ki je za nadaljnji razvoj podjetja prav tako velikega pomena, je širitev na Hrvaško, kjer že imajo partnersko podjetje in se želijo z njim tudi tesneje (lastniško) povezati. »Naš končni cilj pa je prodor v Srbijo in Črno goro, vendar so tam razmere še precej kaotične, zato se te širitve lotevamo previdno,« pravi Cerar in dodaja, da trenutno izvažajo samo na Hrvaško, BiH, Srbijo in v Albanijo, medtem ko prodora na druge evropske trge zaenkrat še ne načrtujejo. Izjema je le Avstrija, kjer ob pomoči mariborskega centra že preverjajo možnosti za prodor na tamkajšnji trg. Vendar pa po prvih ocenah razmere tam niso tako ugodne, kot so upali, da bodo. »Vseeno pa ocenjujemo, da naše možnosti tam niso slabe, saj so cene nekaterih izdelkov pri nas cenejše kot v Avstriji, in tu vidimo poslovne priložnosti.«

Sodelovanje z občino je zgledno

Razvojna strategija podjetja ne predvideva širitve ponudbe tudi na ostale gradbene materiale, zato bo podjetje še naprej ostalo specializirano zgolj za materiale, ki se uporabljajo pri tako imenovani suhi gradnji. Za razliko od nekaterih drugih podjetnikov iz OIC Trzin je Metod Cerar s prizadevanji občine Trzin za razvoj cone zadovoljen. »Dokler je cono razvijala občina Domžale, smo imeli veliko več problemov, kot jih imamo sedaj, ko cono razvija občina Trzin. Seveda bi potrebovali povezovalo cesto med Mlakami in OIC, vendar krivde za to, da cesta še ni zgrajena, ne moremo pripisati Občini Trzin, čez njeno delo, pa tudi sicer, nimam posebnih pripomb,« je ob koncu pogovora poudaril Metod Cerar, direktor, lastnik in ustanovitelj Kalcerja.

Besedilo in foto: Zoran Jereb

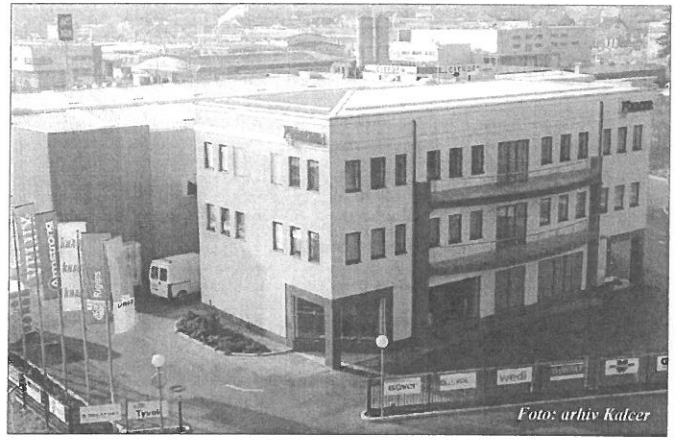

Foto: arhiv Kalcer

Pisma bralcev

Imeli smo zajčka, zdaj ju nimamo več – zaradi neodgovornosti lastnikov psov

Leta 2002 smo kupili dva hišna zajčka - majhna kunca, in zanju največjo možno kletko, ki jima bo omogočala vsaj malo gibanja v ujetništvu. Ker sta zelo zrasla, smo se odločili, da ju preselimo na prosto. Zgradili smo jima izolirani kletki z vsem potrebnim, spredaj pa smo jima naredili tudi velik zagrajen travniček, kjer bosta lahko svobodno skakljala, opazovala naravo in vse, kar se bo dogajalo okrog njiju tudi takrat, ko nas ne bo doma. Res sta bila raziskovalca in opazovalca. Sredi sneženja sta se postavila na zadnje tačke in gledala, kako se vse spreminja, ko je pripekalo sonce, sta se umaknila v senco. Vsako jutro sta pričakala sosedo, ki jima je prinašala svežo zelenjavo, vsako popoldne nas, da smo jih pobožali. Dvakrat letno smo jima posušili seno, s katerim smo nastiljali, ki sta ga hrustala in v katerega se je predvsem Piki tako zelo rad skrival. Dve leti sta preživela zunaj, v največji svobodi, ki smo jima jo lahko dali. Tri leta sta nam bila v veselje. Večkrat so ju obiskale druge živali – povohali so se, pogovorili in vsak po svoje nadaljevali svoje življenje. Ptički so hodili k njima v kletko in zobali zrnje, ki ga nista pojedla. Le dva psa se nekajkrat nista dala odgnati in sta vsa podivjana krožila okrog njiju. Pa smo mislili, da sta pobegnila slučajno. V noči iz četrtega na peti maj sta imela nočni pohod. Napadla sta naša zajčka, našega Snežka in Pikija, in ju popolnoma raztrgala, požrla, uničila. V isti noči sta zelo ranila še gosko iz Pšate, divjala okrog sosedovih zajčkov, ki so bili na srečo zaprti v trdnih kletkah, in požrla ali ranila kdo ve koga še. Ali je to res potrebno? Ali res morajo ljudje »nabavitic živali, če ne skrbijo za njih? Če se odločiš za velikega psa, ta potrebuje prostor, vzgojo, redne sprehode in hrano. Če tega nima, si vzame sam, na svoj živalski način, kjer velja zakon močnejšega. Tak zakon naj velja v divjini, za naselja pa to ni sprejemljivo.

Novice se hitro širijo in v stiski in žalosti ljudje stopijo skupaj. Nebližnja soseda je povedala, da sta ta dva psa pogosto spuščena, da ju je že srečala z mladim mačkom v gobcu, da sta hudo ranila psa, da se ju bojijo ljudje, ki se sami sprehajajo po Trzinu. Koliko žrtev bo potrebnih, preden bodo lastniki ugotovili, kaj počneta in kje sta?

Martina Lenček

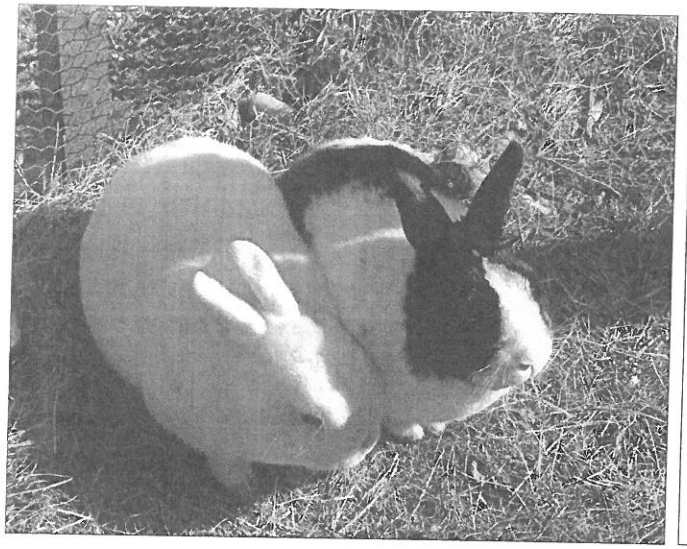

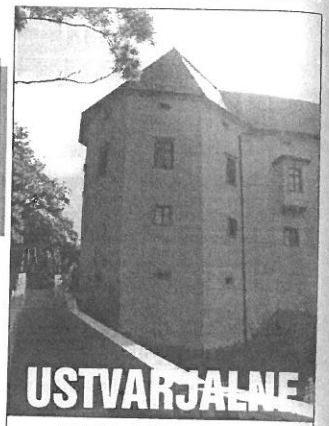

USTVARJALNE DELAVNICE

Grad Jablje s svojim mogočnim poslopjem, s svojo starodavno preteklostjo ter z novo podobo, ki jo kaže na ogled, že kar nekaj časa ponuja nadvse hvaležen prostor za različne prireditve. Čeprav le-teh ni veliko, pa so vseeno tiste prireditve, ki se zgodijo v njem, toliko bolj obiska vredne. Tako je bilo tudi z delavnico, ki jo je za ljubitelje ustvarjanja na likovnem, rezbarskem in lončarskem področju organiziralo turistično društvo. Vsi umetniško navdahnjeni ustvarjalci so v soboto, 4.junija, in nedeljo, 5. junija, na arkadnem dvorišču od devete ure zjutraj pa do sedme ure zvečer predstavljali svoja umetniška dela. Glavna tema prve takšne delavnice je bilo izražanje na temo Trzin in okolica, umetniki pa so v les in na slikarsko platno skušali ujeti tudi značilnosti našega kraja. Delavnic ustvarjanja so se udeležili ne samo ljubiteljski umetniki iz Trzina, temveč tudi iz drugih regij Slovenije, na primer s Primorske in Koroške. Razstava vseh ustvarjenih del bo v mesecu juniju v Centru Ivana Hribarja. Obiskovalci, ki so si ogledali delavnice (in morda tudi prijeli za dleto ter čopič), pa so ob obisku lahko pokukali tudi v eno izmed grajskih soban, kjer je bila v organizaciji društva likovnih ustvarjalcev Slovenije pripravljena razstava abstraktnih slik članov društva.

Mateja Erčulj

Srečanje borcev in udeležencev NOB

Nekateri borci so srečanje vzeli zares in se temu primerno tudi oblekli.

V soboto, 14. maja, se je v dopoldanskih urah cvet trzinskih starostnikov zbral na sedmem tradicionalnem tovariškem srečanju borcev in udeležencev NOB. S srečanjem so organizatorji počastili tudi 60-letnico zmage nad fašizmom in občinski praznik. Navzoče je v dvorani KUD-a Franca Kotarja, ki je zaradi velikega števila ljudi pokala po šivih, uvodoma pozdravila državna himna. Povezovalec programa **Boris Kopitar** je z besedami »ponosni smo lahko, da živimo v svobodni državi, saj smo bili pred dobrimi šestdesetimi pa seveda tudi pred petnajstimi leti na preizkušnji, da svobodo izgubimo,« požel aplavz občinstva, ki se je polegel šele, ko je na oder povabil prvega govorca dne, podpredsednika trzinskega združenja borcev in udeležencev NOB **Franca Mušiča**. (predsednik **Maks Cerar** se srečanja zaradi bolezni namreč ni mogel udeležiti). Mušič je navzoče pozdravil in izrazil zahvalo občini ter nekaterim društvom, ki so pripomogla k pripravi srečanja.

Po Mušičevem govoru se je med prapori vseh vrst in barv na oder povzpel slavnostni govornik, župan **Tone Peršak.** V govoru se je dotaknil vojnih grozot (koncentracijskih taborišč, potujčevanja, izseljevanja in genocida), ki so jih prestali udeleženci srečanja, pa tudi pomembnejših bitk, ki so se odvijale na našem ozemlju ter pomena zmage nad fašizmom in nacizmom. Poudaril je še moč miselnih procesov, ki so se odvijali po koncu druge svetovne vojne in ki so nenazadnje pripeljali do današnje Evropske unije. Nazadnje je poudaril, da so »generacije mladih dolžne hvaležnost tistim, ki so v vojnih letih dali življenje in zdravje za potomce« ter da »tudi s takšnimi srečanji skušamo obuditi spomine na težke, a slavne čase«. Tudi župan je v govorom požel aplavz. Občinstvo je nato nepričakovano nagovorila še domžalska županja, **Cveta Zalokar Oražem**, ki je dejala, da »bolj kot v slovenski javnosti oporekajo veljavnost NOB in bolj kot pljuvajo po partizanstvu, več je tistih, ki želijo pokazati, kdo so«.

V kulturnem programu, ki je sledil po minuti molka za vse padle med vojno, so »tovarišem in tovarišicam« zapeli Žerjavčki, nato pa je borčevska čustva s pesmijo Slovenska zemlja razvnel še **Boris Kopitar**. Člani KUD-a Franca Kotarja so zaigrali enodejanko »Mati«, v režiji **Majde Ipavec**. »Mati« je s svojo partizansko naravnano zgodbo in izjemno občutenim igranjem **Ade Lovše Mušič** v vlogi matere na plan privabila tudi najbolj zatajevane solze.

Po končanem kulturnem programu so bili vsi udeleženci povabljeni na partizanski golaž. Ob dobri hrani, kapljici in Kopitarjevih pesmih so udeleženci NOB obujali spomine in se pogovarjali o drobnih malenkostih vsakdana ter si obljubili, da se naslednje leto spet srečajo.

Besedilo in foto: Mateja Erčulj

Utrinek iz enodejanke Mati.

Izrazni ples kot tihi oder

O zgodovini danes nič, o samem plesu pa veliko. Izrazni, moderni, gledališki... ples je mnogim dokaj tuje, nepoznano področje umetnosti. Čeprav je ravno gib prvi odziv človeka na okolje (in šele kasneje beseda), nemalokrat odrasli ljudje pozabljamo na pomen pripovedovanja skozi tišino. Pomen tišine, pomen neizgovorjenih besed, pomen dejanj so in vedno bodo presegali govorice in sladke izraze, ki jih kupiš na postaji. Zato ples nikoli ni otrpnil in nikoli ne bo.

Izrazni ples, kot ga vidimo in živimo mladi v MKCD Akumulatorju in D'ZMT-ju, ima le eno samo pravilo: izraz je svoboda. Naš ples je igra zgodbe plesalca, je pripoved »nemim« in je druženje željnih novega, je svoboda, ki jo plešemo, je ... .

Vsakič znova odkrivamo lastne poti razmišljanja in čutenja. Vsakič znova govorimo tihe zgodbe in odkrivamo lastno telo. Vsakič znova odkrivamo gib drugega in prostor, ki je okoli nas. Zato ste vsi, ne glede na starost, barvo... vabljeni na ure plesa v D'ZMT - vsako sredo in po dogovoru tudi četrtek ali ponedeljek od 18.00 dalje. Več informacij na e-mail: **lili@akumulator.org**

Plesne ure so razdeljena na tri osnovne dele:

- ogrevanje, kjer pripravimo telo na gibalno delo, poskrbimo za kondicijo, dobro voljo in ...
- plesno izražanje, kjer skozi navidezno zgodbo ustvarjamo ples, podobo pripovedi, na za posameznika najljubši način,
- plesne tehnike, kjer vsi, ki želijo kaj več, sledijo novim formam, plesnim trikom...

Se vidimo! Tameja

Slavnostna proslava ob občinskem prazniku

Kljub temu da petek trinajstega ni na najboljšem glasu in da bi ga nekateri najraje kar prespali, je bil petek trinajstega maja nekakšna izjema. Če že ne za druge, je bil ta dan izjemen za štiri Trzince, ki so se z zlatimi črkami vpisal v knjigo življenja. Nagrajenci, ki so si s svojim delom, požrtvovalnostjo, energijo pa tudi s pristnim trzinskim duhom prislužili bronaste in srebrne plakete občine Trzin, so Jože Seljak, Franc Zupan, Jakob Šmon in Franc Zajc. Nagrajenci so plakete prejeli na akademiji v počastitev občinskega praznika.

Slavnostna prireditev se je kot vsako leto odvijala v dvorani KUD-a. Kulturni program je bil pester, na trenutke morda nekoliko premalo živ, kljub temu da je bil obogaten z energičnimi vložki plesalk iz plesnega društva Miki in zaokrožen z bogatim glasovnim razponom pevske skupine Vocalissimo. Skupino sestavlja pet postavnih fantov, nekdanjih članov akademskega pevskega zbora Toneta Tomšiča.

Slavnostna prireditev ni minila brez govorov in posebnih povabljencev. Povabilu so se odzvali župan občine Sveti Jurij ob Ščavnici **Anton Slana**, mengeški župan **Tomaž Štebe**, moravški župan **Martin Rebulj** ter podžupana občin Lukovica in Domžale. Navzoče in nagrajence je nagovorila tudi **Špela Mušič**. Največji poudarek je namenila življenju mladih v Trzinu, opozorila je na prepreke, na katere naletijo, kadar skušajo biti aktivni v kraju. Omenila je, da mladi včasih še bolj kritično kot starejši gledajo na delo občine in na to, kakšen zgled jim lahko dajo tisti, ki so že v jeseni življenja. Dotaknila se je tudi dela, ki so ga opravili letošnji nagrajenci v želji, da bi obogatili družabno življenje v Trzinu. Mušičeva se je v govoru zavzela, da bi nas vse, kar je pozitivno, gradilo in družilo, z negativnimi stvarmi, nesoglasji in prepiri, ki jih v Trzinu ne manjka, pa je treba v smetnjake, kamor sodijo.

Pevski kvintet Vocalissimo

Nagrajenci, ki so prejeli plakete (bronasto sta dobila Jože Seljak in Franc Zupan, srebrno pa Jakob Šmon in Franc Zajc), so kljub nagradam ostali zelo skromni in dokazali, da za njih še velja misel, da »ni srečen, kdor veliko ima, ampak kdor malo potrebuje«. Za priznanja so se prisrčno zahvalili. Morda je treba posebej omeniti zahvalo Jožeta Seljaka, ki se je izkazala za pravcati govor, saj je Seljak poleg zahvale povedal še nekaj kritičnih na račun občine. Po njegovih besedah je bilo v bronasto plaketo vštetih na tisoče ur prostovoljnega dela ter fotografij, pa tudi kar nekaj ur občinskega nedela. Seljak je v svojem govoru med drugim omenil še vztrajno in večno borbo za pravilno razobešanje zastav ter nedemokratična dogajanja okoli občinskega glasila Odsev. Občinsko vodstvo z županom na čelu se na omenjeni govor ni odzvalo niti z gesto niti z besedo, nekoliko razburkane strasti, ki jih je govor morda izzval, pa so se lahko vsaj malce pomirile ob pogostitvi, ki je sledila po končanem kulturnem programu.

Nagrajenci: stojijo (od leve) Jože Seljak, predsednica komisije za promocijo občine in priznanja Lidija Babnik, Franc Zajc, Franc Zupan, župan Tone Peršak. Sedi Jakob Šmon

Besedilo in foto: Mateja Erčulj

Spoštovani!

Lepo pozdravljeni na proslavi občinskega praznika. Nedavno nazaj sem v pogovoru zasledila, da naj bi bilo pravilno slovensko rečeno, da smo tukaj zbrani Trzinčani in Trzinčanke, toda še vedno se počutimo najbolj domače, če nam pravijo trzinske skerce - v dobrem ali slabem pomenu besede. No, pa da ne bo pomote, kaj hitro lahko tudi ugotovimo, da nismo prav nič zgrešili, če uporabimo izraza čisto za vse zbrane - drage Trzinke in dragi Trzinci, lepo pozdravljeni na šesti proslavi našega občinskega praznika.

Kaj naj bi to pomenilo, verjetno veste sami, toda lahko vam povem, da mladi počasi pozabljamo, od kod izhajamo in kaj nam bi morale pomeniti naše korenine. Toda ne verjamem, da smo za to krivi sami. Če se dobro ozrete naokoli, boste hitro videli, da praktično vsak dan okoli nas rastejo nove in nove hiše, naselja. Skozi našo občino se vsak dan vali na stotine vozil, praviloma s preveliko hitrostjo za tako gosto naselje. Novi in novi obrazi, ki se pojavljajo v naši sredini, nas opozarjajo, da smo iz majhne neurbane vasi ali kraja postali malo mestece, kjer se ne poznamo več tako dobro kot nekoč, ko so vsi vedeli, kdo je Blažu, Johanu, Matevžu ali pa Ta'Cilen Franci.

Toda kljub temu v naši občini obstajajo ljudje, ki vsaj delno oziroma po vseh svojih močeh skrbijo, da se na to ne pozabi. To so ljudje, ki brez dodatnega zaslužka ohranjajo raznolikost kraja skozi razne organizacije ali društva, pa naj bodo to športna ali kakršnakoli že. Ravno razvoj občine in njena pot v samostojnost nam je omogočila, da so se društva ohranila, spet zaživela ali na novo nastala. Prav tega pa sem se ob rojstvu občine Trzin kot mlada občanka najbolj razveselila. Veseli me tudi to, da je z nastankom občine Trzin družabno življenje v kraju močno zaživelo. Prav nam mladim je bilo namenjeno kar veliko pridobitev, ki pa jih nekako nismo dovolj izkoristili. Lahko smo ponosni na novo igrišče, mladinski center, knjižnico, posodobljeno osnovno šolo, na trim stezo in tudi na nove semaforje, ki nam omogočajo, da kar se da varno prečkamo cesto, kljub pomanjkanju prepotrebnih pločnikov.

Vsi vemo, da največji denarni delež prispeva občina, sredstev za hitrejši razvoj kraja in s tem tudi društev pa praktično vedno primanjkuje. No ja, tudi z malo denarja je lahko veliko muzike, vendar je zato potrebna požrtvovalnost, solidarnost, obilo nesebičnega dela in občutek pripadnosti domačemu kraju, ne pa diskusije in prepiri o tem, kdo je pomembnejši –posameznik ali društvo, in v kateri žep bi moralo iti več denarja. Ne verjamem, da ne bi danes od tu navzočih, razen redno ponavljajočih se redkih izjem, naredil kaj brezplačno v našem kraju, samo za besedo HVALA ali za svoj dober občutek. Delo društev in njihova uspešnost je kljub vsemu seveda predvsem odvisna od tistih »mravljic«, med katere spadajo tudi današnji nagrajenci, ki nesebično svoj prosti čas žrtvujejo za to, da bi se v Trzinu imeli čim lepše. Žal pa se najdejo med nami tudi govorci, ki vedno vse vedo, ki po dolgem in počez vse kritizirajo. Ob enem spodrsljaju zaženejo vik in krik in pri tem pozabijo na vse dobro, kar so nekateri dobrega v preteklosti že naredili. Pa ne mislite, da se tudi med mlajšo generacijo ne najdejo taki, zato prosim vse, ki vam sledimo, da se zavedate, da vas imamo na očeh in da se od vas učimo. Žal pa smo kar preveč nagnjeni k temu, da še raje povzamemo negativne kot pa pozitivne stvari.

Osebno me žalosti, da ima večina mladih odklonilen odnos do številnih prireditev v Trzinu, dela v društvih, pomoči sokrajanom, skratka prevečkrat slišim stavek iz sovrstnikovih ust: »Saj to je pa za ta stare...«. Ob izrečenem me obide misel, da bi morala občina, kljub temu da že nekaj let poskuša sodelovati z mladimi in jih želi vključiti v življenje kraja, na drugačen način pristopiti do mladih in jih spodbuditi k ustvarjalnosti.

Ponavadi se stik vzpostavlja tako, da se objavljajo raznorazni razpisi za tekmovanja, za katera je potrebno veliko znanja in truda, da sestaviš prošnje, pridobiš soglasja in v končni fazi pregovarjanja z uradniki, ki ne morejo drugače, kot »v skladu z zakonom je potrebno to in ono«. Mladim to ni všeč in jih, normalno, te stvari ne morejo pritegniti.

Slavnostna govornica Špela Mušič s prijateljico po prireditvi

Generacija kot je moja, se je po končani osnovni šoli odločila za različne poti. Z mladinskim centrom si nismo mogli kaj dosti pomagati, da bi se kljub temu lahko družili in ustvarjali. Na žalost nas združi le boleč dogodek, kot je nesrečna smrt prijateljice, sošolke... in potem ugotovimo, koliko imamo skupnega in kaj bi lahko postorili, da bi nam bilo v našem okolju prijetneje, bolj domače.

Za nas mlade je zelo pomembno, kdo nam daje zgled in kdo nas postavlja na noge. Pravijo, da kar boš sejal, to boš tudi žel. Večkrat slišimo, kako se na naši občini, za katere samostojnost je bilo »pretečene veliko Pšate«, tisti, za katere smo tudi mladi prispevali svoj glas, ne morejo sporazumeti o najbolj preprostih stvareh. Tudi mi mladi se pogovarjamo med seboj o občini in občinskih zadevah in morda imamo velikokrat še bolj stroge kriterije do določenih zadev, ki se tičejo vseh krajanov, saj vsi živimo tu, v tem okolju, v tem našem Trzinu. Včasih težko razumemo, da slišimo, beremo ali vidimo stvari, ki nas žalostijo, nekatere pa celo potegnejo za seboj. Imam pa občutek, da smo mladi celo mnogo bolj strpni od naših starejših »vzornikov«.

Rek, da na mladih svet stoji, po mojem mnenju ne velja več tako trdno. Vse pogosteje se moramo ubadati z večjimi problemi, ki jih dandanašnji čas in družba postavlja pred nas. Velikokrat zasluženo pričakujemo pohvale in spodbude od okolice, ki pa se žal za našimi dejanji le poredkoma ozre in nas pogosto vidi in ocenjuje samo skozi naše napake.

Sama sem svojo željo po družabnosti in prijateljevanju izrazila v mnogih društvih, pa naj si bo to v strelskem, turističnem ali pa celo v društvu naših žerjavčkov, kjer sem z njihovim druženjem presegla tabuje o jeseni življenja, ki prevladujejo med mladimi, obenem pa pridobila mnogo spoštovanja tudi do starejših. Čutim, da mladi potrebujemo več sodelovanja s starejšimi, vendar pa bi morala pobuda priti od njih.

Menim, da bi se moralo več mojih sovrstnikov vključevati v družbeno življenje Trzina in tako skupaj z ostalimi spoznavati probleme kraja in jih s skupnimi močmi tudi poskušati reševati.

Za našo produktivno in mlado energijo nam je potrebno dati možnosti, da izpolnimo svoje sanje, obenem pa nam tudi pomagati z modrimi nasveti, zgledi, vedno dobrodošlo moralno podporo, štipendijami ter nam tudi glede na zaposlitev dati čim več možnosti, da ostanemo v domačem kraju.

Za konec pa – vse, kar je pozitivnega, naj nas gradi in druži, z negativnimi odnosi in medsebojnimi zamerami pa v smetnjake, ki jih je sedaj poleg drugih stvari v Trzinu dovolj, pa četudi so prevrnjeni ali pa v njih zagori objestnost, nevzgojenost, včasih pa tudi samodokazovanje ali celo skrite stiske in bolečine tistih, ki svojih osebnih problemov ne znajo izraziti na drugačen način.

Vsem občankam in občanom, posebej pa današnjim nagrajencem, ob našem prazniku iskreno čestitam.

Špela Mušič

Prebujanje Trzinske pomladi

Maj se je že prevesil v junij in tudi v okviru letošnjega festivala Trzinska pomlad se je odvilo že kar nekaj prireditev. Verjetno ni treba posebej poudarjati, da se prireditve odvijajo večinoma ob sobotah in da bo zadnja takšna prireditev ravno na dan državnosti, torej v soboto, 25.junija. Da pa ne bomo po nepotrebnem prehitevali časa, se nekoliko pomudimo pri prireditvah zadnjih dveh sobot, ki sta že za nami.

Otvoritev festivala

V soboto, 21.maja, je bilo v večernih urah na igrišču pri dvorani KUD-a Franca Kotarja pestro. Za otvoritev festivala je poskrbela gledališka skupina Teater Cizamo z ulično predstavo »To je to!«. V predstavi, ki je sicer pravi pravcati adrenalinski ognjeni spektakel, so igralci pokazali svoje žonglerske in čarovniške spretnosti ter hojo na hoduljah, ki sta jo dva izmed igralcev izmojstrila do popolnosti. Vrtenje krožnikov na palici, igranje z obročki in skakanje čez gorečo kolebnico so le nekateri izmed elementov predstave, ki človeku jemljejo dih. Izbor glasbe in zaporedje umetniških točk pa je takšno, da gledalec kar nekako mora opazovati (pa tudi poslušati) vse, kar se pred njim odvija. Zaradi takšne dinamičnosti in živahnosti predstave si gledalec tudi ne more privoščiti niti minute dolgčasa. »To je to!« je predstava, ki človeka ne pusti ravnodušnega, nad njo pa so bili navdušeni vsi gledalci, tako mladi kot tudi malo manj mladi.

Kaj hitro po končani predstavi teatra Cizamo so za pomladno vzdušje Trzincev poskrbeli Orleki. Najbrž Orlekov ni treba posebej predstavljati, saj so znani tako doma, kot tudi v tujini. Nastopali so že v Ameriki, na Novi Zelandiji in v Avstraliji, pa tudi drugod po Evropi, s svojimi pesmimi pa so se predstavljali že tudi po večjih slovenskih festivalih. Sama sem bila izredno presenečena, da lahko skupino takšnega kova kot so Orleki, privabimo v majhen Trzin, zato sploh ni bilo možnosti, da bi njihov koncert zamudila. Čeprav sem opazila, da drugi Trzinci niso ravno takšnega mnenja kot jaz, saj so se po predstavi teatra Cizamo kaj hitro razkropili na vse strani, sem se z veseljem predala dveurnemu folk punk polka rock koncertu brez prekinitve. Občinstvo, ki je ostalo na prireditvenem prostoru in je koncertu prisluhnilo, je tako lahko slišalo izjemno hitro različico Avsenikove Na Golici, pa tudi vse tiste najbolj znane hite skupine (Na Kum, Perkmandeljc, Adijo, knapi, Mala Zagorjanka). Zagorjani so zadnjo pesem odigrali tam nekje ob polnoči in s tem tudi zaključili prvo prireditev trzinske pomladi.

Druga predstava

V soboto, 28.maja, bi se lahko nepoučenemu opazovalcu, ki bi se sprehajal mimo Centra Ivana Hribarja, zdelo, da ima trzinski vrtec dan odprtih vrat. Na predstavi Cirkusa Buffetto, imenovani Čira Čara Buf, se je namreč kar trlo otrok. Predstavo sta pripravila ustanovitelja in člana Cirkusa Buffetto, Natalija in Ravil Sultanov, ki sta diplomirana klovna in ki skupaj uspešno nastopata že desetletje ter že vrsto let razveseljujeta tudi slovensko občinstvo. V tej predstavi igrata čarovnika in asistentko (oba sta oblečena v barvita kričeča oblačila, ki jih lahko občudujemo na njunem reklamnem letaku), ki sta do potankosti preučila svoj nastop, potem pa njun redni program zaradi spleta dogodkov razpade, tako da sta kakor prisiljena improvizirati. Njuna predstava je bila tako polna raznolikih čarovniških trikov, nekatere med njimi sta gledalcem tudi razkrila, in gotovo sta katerega od navzočih otrok z njo navdušila za poklic čarodeja. Kaj hitro po cirkuško obarvani predstavi pa sta se trzinskemu občinstvu predstavila Aleš Hadalin in Marko Boh s svojim koncertom, imenovanim »Projekt Norec«. Hadalin in Boh sta svoj koncert poimenovala po zgoščenki (imenovana Norec), ki sta jo pred kratkim izdala, v dobro uro trajajočem programu pa sta skupaj s še nekaterimi glasbeniki (bobni, kontrabas) predstavila večino pesmi z nje. Glasbo in besedila za skladbe je večinoma napisal Marko Boh, vokalno pa je vse pesmi izvajal kdo drug kot Aleš Hadalin.

Hadalin je občinstvo s svojim rahlo raskavim glasom popeljal v svet jazza, bluesa in šansonov, torej v tiste zvrsti glasbe, ki jih v vsakodnevnem življenju le redko slišimo, saj so vse prevečkrat postavljene na stranski tir. Tudi besedila izvajanih skladb so bila drugačna od vseh tistih »hop Marink« ter ostalih pop skladbic, s katerimi nas ves čas bombardirajo. Besedila zgoščenke Norec se namreč na povsem drugačen način dotaknejo ljubezni in življenja ljudi in postavljajo svojevrstno ogledalo današnji družbi. Občinstvo, kateremu so šansoni in takšna drugačne vrste besedila pisana na kožo, je tako s Hadalinovim koncertom oziroma z njegovim Projektom Norec lahko prišlo na svoj račun.

Na svoj račun pa boste v času trzinske pomladi lahko prišli pravzaprav vsi, saj so prireditve zelo različne - tako po tematiki kot tudi po žanrskih opredelitvah.

Mateja Erčulj

Vabilo

V sklopu letošnje Trzinske pomladi vas v

soboto, 25. junija 2005, ob 19.00 uri vabimo na

Mednarodni folklorni festival,

ki bo potekal na športni ploščadi OŠ Trzin.

Tudi letos bomo ob zaključku festivala Trzinska pomlad priče nastopom številnih folklornih skupin iz tujine in domovine. S svojimi tipičnimi plesi nas bodo razveseljevali plesalci in godci iz cele Evrope in Slovenije. Posebna atrakcija bodo letošnji prekomorski gostje iz daljne Južne Amerike: Ballet folclorico »Policromia Mexicana« iz Monterreya. Zelo zanimiva, dinamična skupina je znana predvsem po svojih energičnih plesih, njihovi nastopi pa so prava eksplozija barvitosti in temperamenta. Ljubezen do izročila svoje dežele in svoje sposobnosti so združili v ognjemet plesa, glasbe in pesmi. Prava poslastica pa je spremljava skupine osmih Mariachev.

Informacije:
Andrej Zupanc
Tel.: 041 761 248, e-mail: andrejzupanc@hotmail.com

Trzinci pojemo in plešemo

Petje in ples sta pogosto neločljivo povezana. Ko opazujemo pevca na odru, kar nekako pričakujemo, da bo zraven prikazal nekaj plesnih korakov ali pa da bo ob njegovi strani vsaj ena plesalka, če ne več. Tudi ko opazujemo plesalca, brez glasbe večinoma ne gre. Navadno znane pevce in enkratne plesalce opazujemo le od daleč in hrepenimo po tem, da bi tudi mi imeli takšen glas ali pa tako dober ritem za ples.

S prireditvijo Trzinci pojemo in plešemo, ki je bila 26. maja v KUD-Franca Kotarja, pa so Trzinci pokazali, da zmorejo odplesati tiste čudovite plesne korake in da tudi njihova grla zmorejo dati močan glas (pa še tako nedosegljivi se niso zdeli, kot so ponavadi bolj znani pevci).

Prireditev je že kar nekako tradicionalna, saj so Trzinci letos peli in plesali že četrtič. Najprej so se predstavili najmlajši - Folklorna skupina Smrkci, ki deluje pod vodstvom mentorice Mojce Tavčar, je občinstvo z različnimi igricami popeljala v mladost. »En kovač konja kuje« in »An ban pet podgan« so izštevanke, ki jih poznamo malodane vsi. Otroci so jih navdušeno izvajali, potem pa so še zapeli in zaplesali ob ljudskih pesmih: Izidor ovčice pasel ter Na planincah.

Ko so Smrkci v svoji otroški razigranosti odbrzeli z odra, je prireditev nadaljeval mešani pevski zbor Žerjavčki. Tudi oni so pobrskali po zakladnicah ljudskih pesmi in odpeli »Se davno mračí« in od »Ribn'ce do Rakitn'ce«. V svojem programu pa so imeli na zalogi še pesmi »Pod oknom«, »Dečva, poglej me prav« in »Na planine«.

Da pojemo Trzinci vseh starosti in vseh generacij, so dokazali: zbor prvošolčkov (ki so se na odru sicer bolj igrivo hihitali, kot pa peli), otroški pevski zbor (s pesmicami, ki pozdravljajo pomlad, pa tudi z Mozartovim Malim potepuhom) in vokalna skupina, ki so jo sestavljala dekleta iz višjih razredov osnovne šole (odpela so glasovno precej zahtevne pesmi, na primer iz filma Titanik, iz nadaljevanke Mistralova hči ter pesem Tell me now).

Vsi pevci so imeli klavirsko spremljavo, za katero je poskrbela Alenka Markus. Če sklepam po prireditvi, Trzinci veliko raje pojemo, kot pa plešemo, saj je bila poleg plesalcev folklorne skupine predstavljena le še ena plesna točka, in sicer koreografija, sestavljena na prijetno glasbo iz filma Amelie, ki jo je odplesala Urša iz plesnega kluba Miki. Potrditev tega, da Trzinci res najraje pojemo, je bil tudi zaključek prireditve, ki se je odvil v popolnoma pevskem duhu. Vsi nastopajoči so namreč enoglasno zapeli pesem »Blizu naš je dan«. In ko je sicer maloštevilno občinstvo nastopajočim podarilo zadnji aplavz, je sledilo presenečenje. Zanj je poskrbel fantek z imenom Nejc, ki je v slogu prave zvezde (vendar brez playbacka) odpel Atomik harmonik mix ter z nastopom močno dvignil razpoloženje v dvorani. Fant bo nekega dne gotovo še velika zvezda, če bo v takšnem tempu nadaljeval s svojimi nastopi. Organizatorjem pa gre pohvala za prireditev, ki je prijetno popestrila vroče četrtkovo popoldne.

Mateja Erčulj

OTROŠKO OBVESTILO ZA STARŠE!

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN

pričenja v mesecu septembru 2005

ČETRTKOV OTROŠKI ŽIV-ŽAV.

Kaj je to, se sprašujete? Ja, dobra zabava, dragi starši! *Za vsak dober »žur« pa potrebujemo tri stvari:*

- prostor
- glasbo in animatorje
- starše

Prostor imamo, glasbo imamo, animatorje imamo. Ampak, zakaj starši? Saj dobre zabava pa le ni, če so zraven starši. Pri našem živ-žavu so starši »obvezni«, saj se bomo zabavali otroci do sedmega leta starosti.

Naš živ-žav bo obsegal:

- ples
- delavnice
- obiske znanih Trzincev
- ure pravljic
- delavnice za starše

Za ves program, razen prvega, ki bo PRESENEČENJE, bodo poskrbeli starši in s tem otrokom krajšali jesenski in zimski čas. Vabila boste prejeli v vrtcu in osnovni šoli teden pred pričetkom naših četrtkovih srečanj.

STARŠI, LE PRIPELJITE SVOJE OTROKE! OTROCI VAM BODO HVALEŽNI.

Nataša Gladek, DPM

Domžalska knjižnica se bo poleti preselila v nove prostore

Spoštovane obiskovalke, cenjeni obiskovalci Knjižnice Domžale!

Skupaj z vami se veselimo nove knjižnice v Domžalah, ki vam bo na 2000 kvadratnih metrih ponudila pestro izbiro knjižničnega gradiva in elektronskih medijev.

Selitev načrtujemo v avgustu, pri tem pa nam lahko posredno pomagate tudi vi, spoštovane bralke in cenjeni bralci. Kako? Ker se približuje čas poletnih počitnic in dopustov, vam svetujemo, da si že sedaj, na začetku poletja izposodite čimveč počitniškega in drugega branja, katerega boste lahko v miru prebirali vse poletje. Knjige pa nam boste šele v začetku jeseni vrnili v novo knjižnico v prvo nadstropje poslovnega centra Mercator.

Glavnino selitve načrtujemo v avgustu, zaradi česar bo knjižnica takrat tudi zaprta. Zaradi selitve bo za naše uporabnike veljal nekoliko drugačen poslovni red:

V **juniju in juliju** bo knjižnica v Domžalah na Ljubljanski 58 delovala po ustaljenem **poletnem odpiralnem času:**

- ponedeljek: od 13.00 do 19.00
- torek: od 8.00 do 14.00
- sreda: od 13.00 do 19.00
- četrtek: od 13.00 do 19.00
- petek: od 8.00 do 14.00
- sobota: zaprto

Planiramo, da bo knjižnica v **avgustu** za uporabnike **zaprta**. Takoj ko bo preseljena, urejena in bo postavljena računalniška mreža, jo bomo odprli za uporabnike. Uporabnike bomo o tem sproti obveščali preko medijev. V mesecu **avgustu** bodo **vsak dan v tednu po običajnih urnikih odprte krajevne knjižnice v Šentvidu pri Lukovici, Trzinu in Mengšu**, kjer bodo uporabnikom iz Domžal na voljo vse storitve **pod enakimi pogoji in isto člansko izkaznico** (izposoja gradiva, e-točke…). Za morebitne nevšečnosti, ki jih bomo s tem povzročili uporabnikom, se že vnaprej opravičujemo in jih prosimo za razumevanje.

Uporabnikom svetujemo, da si poletno branje **vzamejo na zalogo že od junija dalje,** s čimer nam bodo posredno pomagali tudi pri selitvi knjižnice. Več kot si bodo ljudje izposodili knjig, hitreje bomo preselili knjižnico.

Svečano otvoritev planiramo sredi septembra.

Marjan Gujtman,
direktor Knjižnice Domžale

Večer žerjavčkov

Pa so ga le dočakali. Literarni zbornik, namreč. Zbornik, s katerim so naši starejši občani dokazali, da leta nikoli niso merilo ustvarjalnosti in da duh literarnega ustvarjalca, ki zori celo življenje, enkrat zagotovo, četudi morda sramežljivo, pokuka na plan.

Zbornik podobo na ogled postavi

Zbornik, v katerega so svoja čustva, hrepenenja, hudomušne domislice, bolečine ali pa zgolj vsakdanja opažanja zapisali in upodobili člani društva upokojencev, so širši javnosti slovesno predstavili v soboto, 14.maja, v dvorani Marjance Ručigaj. S prefinjeno dodelanim programom, ki je bil prava paša za oči in ušesa, se je predstavilo 17 ustvarjalcev. V venčku recitacij so se žerjavčki predstavili predvsem s poezijo, vseeno pa vmes niso manjkali prozni sestavki.

Pri predstavitvi je bilo najbolj privlačno to, da je vsak avtor sam predstavil svoje delo, s čimer je občinstvo lahko začutilo njegovo ustvarjalno energijo in življenjski elan. Recitala niso zmotile niti nepotrebne besede ob vsakokratni predstavitvi avtorjev, to je namreč elegantno nadomestilo široko platno, na katerem smo lahko prebrali kratek življenjepis in predstavitev literarnega ustvarjanja, niti vmesni aplavzi. Svoj ton in zven so mu dajali le živahni takti španske glasbe.

Potem, ko so se na odru zvrstili vsi ustvarjalci, omeniti velja, da je bil med njimi tudi župan **Anton Peršak** s svojim literarnim prispevkom, je predsednik društva **Franc Pavlič** vsem podelil vijolično knjižico, v kateri so zbrana ustvarjanja jeseni življenja. Ob tem je povedal tudi nekaj besed o značaju, duši, morda tudi o vragolijah tistega, kateremu je knjižico izročil. In ker se jesen življenja lahko kaj hitro obarva v zimske tone, na prireditvi, žal, ni bilo tistih, ki so v zbornik prispevali svoja dela, vendar se je njihovo srce prezgodaj ustavilo, da bi lahko zapelo ob izidu. Tako so knjižico v dar in trajen spomin prejeli njihovi najožji sorodniki.

Večer, ki ga je režijsko in scenarijsko »zakrivil« **Tone Ipavec**, je bil zapolnjen tudi z violinskim nastopom **Eve Oblak**, pevskim zborom Žerjavčki ter s tremi skladbami učencev domžalske glasbene šole.

Po končani prireditvi, ki bi bila lahko za zgled vsem takšnim in drugačnim prireditvam v Trzinu, je sledila zakuska v prostorih avle Centra Ivana Hribarja, kjer so imeli obiskovalci večera priložnost videti tudi rezbarska in slikarska dela žerjavčkov.

Besedilo in foto: Mateja Erčulj

Žerjavčki so izdali svoj zbornik

Trzinski upokojenci smo imeli 14. maja svoj praznik, ki smo ga skupaj z ostalimi krajani praznovali na enkratni prireditvi. Kar nekaj časa smo namreč potrebovali, da smo zbrali vsebino za izdajo zbornika »Žerjavčki«, v katerem so člani našega društva predstavili svoje pesmi, kratke zapise in tudi likovna dela. Zamisel o izdaji zbornika se je porodila že pred štirimi leti in z odlašanjem iz leta v leto zorela, vsebinsko bogatela in končno, v velikem obsegu sedemnajstih avtorjev, tudi dozorela.

Vsebinsko so pesmi zelo raznolike, nekatere so pisane po nekem pravilu, druge so preprosti izrazi čustev posameznika, vezani na mladost ali kasnejša leta. Po mojem prepričanju bodo ljubitelji poezije v pesmih našli del sebe, širok pogled posameznika na življenje in okolico.

Veliko pesmi je napisanih v letih po upokojitvi, ki v življenje prinese veliko spremembo. Prosti čas v tem obdobju omogoča posamezniku, da se lahko ukvarja s stvarmi, ki ga veselijo. Pesmi so pisane iz notranje potrebe, iz ljubezni do pisane besede, neustavljivega nagona po ustvarjanju, omogočajo izlivanje čustev na papir, lajšajo osamljenost in žalost za izgubljenim. Kar je najpomembnejše, so dokaz, da v tretjem obdobju našega življenja lahko še vedno aktivno živimo in se ne vdajamo malodušju.

Žerjavčki smo od svoje ustanovitve pred šestimi leti dosegli kar nekaj uspehov. Največji je prav gotovo naš pevski zbor, ki deluje od same ustanovitve društva. Na prireditvi ob predstavitvi zbornika se je s svojim repertoarjem in prijetnim žvrgolenjem ponovno izredno izkazal. Poleg našega pevskega zbora so za popestritev programa s svojimi nastopi poskrbeli še Eva Oblak na violini, mladi solo pevci, solisti in godalna skupina iz glasbene šole Domžale.

Zbornik je uspeh, na katerega smo v društvu ponosni in ni nam žal, da smo se za ta korak odločili v samoizdaji ob delni finančni pomoči občine in članov našega društva. Da je naš zbornik prijetnejši na pogled, so s svojimi likovnimi izdelki v fotografiji poskrbeli slikarji in rezbarji. Njihove stvaritve ste si lahko ogledali na razstavi v ITC, ki smo jo odprli prav ob tej priložnosti.

Društvo upokojencev Trzin je z izdajo zbornika počastilo praznik občine Trzin in si zadalo nalogo, da z delom nadaljuje - kako, bomo videli čez nekaj let.

Na koncu bi se vsem sodelujočim, avtorjem pesmi, likovnikom in vsem ostalim, ki so kakorkoli sodelovali pri tem projektu, zahvalil v imenu upravnega odbora društva upokojencev.

Franc Pavlič

Pedala se še vedno vrtijo, kilometri tečejo ...

Rumeno modra »stonoga« na kolesih z na daleč vidnim napisom »Felixi Trzin« se je v mesecu maju kar petkrat pojavila na različnih koncih naše slikovite dežele. Glede na različno stopnjo zmogljivosti naših članov smo se v nedeljo, 22. maja, odpravili kolesarit. Tisti »super dobri« so merili svojo kondicijo na 45 kilometrov dolgi progi po Jezerskem, od tega so morali premagati kar 20,5 kilometra dolg klanec, kar za rekreativce ni mačji kašelj. Druga skupina kolesarjev, tudi »ta boljših«, je merila svoje moči na 112-kilometrskem maratonu v Beli krajini. Tretja skupina pa se je podala na družinski maraton v Grosuplje. Povsod je bilo lepo in vsi smo izpolnili zastavljeni cilj - prosti čas smo preživeli v prijetni družbi in naredili nekaj dobrega za svoje zdravje.

Deževen dan, teška vožnja zato pa ob prejetih pokalih toliko lepši konec maratona (Foto: arhiv Zorana Rinka)

Lenarjenje nikomur ne koristi, tega se Felixi dobro zavedamo. Že naslednjo nedeljo smo se zbrali pred Mercatorjem v Trzinu, prisluhnili nasvetom in navodilom našega mentorja **Srečka Frantarja** ter drug za drugim krenili na pot proti Kamniški Bistrici. Kolona 35 kolesarjev, starih od 10 pa tja do 69 let, je v sončnem razpoloženju že na daleč opozarjala na ime kraja, od koder prihajamo. Prepoznavnost trzinskih Felixov je z vsako vožnjo večja in očitnejša. Tako je tudi prav, saj vzdrževanje koles ni zastonj in sredstva, ki jih zbere kolesarska sekcija pri različnih sponzorjih, so premišljeno in dobro izkoriščena. Mimogrede naj navržem, da bi z velikim veseljem »ponesli« na svoji opremi ime kakšnega prodornega trzinskega podjetnika, ki bi bil pripravljen primakniti kak tolarček.

Najodmevnejša pa je bila udeležba naše številne ekipe v nedeljo, 5. junija, ko smo se udeležili izredno dobro organiziranega maratona v Grosuplju. Na razpolago so bile kar tri trase, ki so se razlikovale tako po dolžini kot po zahtevnosti. Po posvetu z vodjo naše skupine se je vsak sam odločil za tisto, ki mu je najbolj ustrezala. Kljub slabemu vremenu se nas je zbralo kar precejšnje število, tako da smo prejeli pokal za tretjo najštevilčnejšo ekipo. Pokal smo zaslužili tudi z najstarejšo udeleženko maratona. Žal pa je veselo razpoloženje po premagani naporni trasi pokvarila nesreča. Nekaj kilometrov pred ciljem je padel član naše ekipe in se hudo poškodoval. Vseeno pa je pripeljal do cilja, kjer mu je bila nudena prva pomoč. Poškodba pa je bila tako huda, da je zahtevala zdravniški poseg in zdravljenje v bolnišnici.

V Kamniški Bistrici v družbi z Andrejem Hauptmanom (Foto: arhiv Zorana Rinka)

Prijetnih občutkov ob vsaki premagani etapi se ne da opisati z besedami. To mara doživeti vsak sam. Ni pomembno le število prevoženih kilometrov in z velikimi napori premagane vzpetine. Veliko več pomenijo iskreni in prijateljski odnosi, vedno nove izkušnje in znanja ter nenazadnje druženje, ki ga po navadi doživimo po končani naporni vožnji. Na teh druženjih se neredko pridružijo naši svetovno znani in uveljavljeni kolesarji. Tako smo v Kamniški Bistrici imeli priliko v svoji sredi pozdraviti vicešampiona sveta **Andreja Hauptmana**, na Jezerskem pa sta se nam pridružila **Jože Valenčič** in **Franc Hvasti**. Za vzdrževanje kondicije in potrebne pripravljenosti, da nam je tovrstno kolesarjenje užitek in ne napor, pa imamo priložnostne krajše dnevne vožnje v manjših skupinah in na krajših razdaljah. Na vseh vožnjah in prireditvah se prilagajamo sposobnostim udeležencev in smo »odprti« za sprejem novih navdušencev in ljubiteljev kolesarjenja, ki še niso okusili prijetnosti in varnosti skupinskega kolesarjenja.

Meta Železnik

Uspeh Trzincev na Hitovem košarkarskem maratonu

Pred dvema letoma je bila v Domžalah ob koncu 24-urnega košarkarskega maratona postavljena neuradna najnižja razlika. Gostje iz Kamnika, Trzina in Ljubljane so namreč proti domžalskim košarkarjem slavili za tri točke, skoraj enaka zgodba z enako razliko pa se je ponovila tudi na letošnjem košarkarskem maratonu Radia Hit.

Trzinci smo letos sodelovali z dvema ekipama - ekipo Utrip Trzin in ekipo Pevc Trzin - ter dokazali, da smo kraj, v katerem košarka živi in se tudi kvalitetno razvija. Tako smo zmagali na vseh tekmah, na katerih smo igrali. Na naši strani so tekme izgubljali predvsem gostje iz Ljubljane, ki so skupno priigrali več kot 100 točk »minusa«. No, kljub temu smo Trzinci, ki smo imeli srečo in igrali zadnjo tekmo, nadoknadili vso razliko in na koncu zmagali s skupnim rezultatom 1120:1117. Trzinski ekipi sta se odlikovali predvsem v kolektivni igri, saj so se točke lepo razdelile med posameznimi igralci.

Začetek maratona je sicer pripadel tako imenovani šoli košarke oziroma tekmi selekcij fantov letnika 1994 in 1995 med KK Domžale in KK Lastovka. Resen del maratona, na katerem je sodelovalo več kot 150 igralcev in igralk, pa sta začeli ženski ekipi. Med dodatnimi tekmovanji smo imeli Trzinci še zmagovalca v prostih metih - **Matjaža Erčulja** - in enega od treh najboljših v metih za tri točke - **Bineta Novaka**.

za ŠD Trzin: Matjaž Erčulj

Še malo statistike

Pevc Trzin: Erčulj 62, Pevc 43, Stadler 31, Bečaj 21, Zajc 19, Gustinčič in Langerholc 16, Lajovic 10, Kuhar 8, Markus 4, Trtnik 2. **Skupaj 232**

Utrip Trzin: Novak 50, Porenta 35, Zakrajšek 33, Polanec 27, Lopatič 23, Kosmina 20, Žugelj 9, Florjanc 8, G. Gorupič in Goneli 6, S. Gorupič 2. **Skupaj 219**

Trenersko klop pa je zasedel **Primož Glavica**.

Trzinski igralci, ki so vztrajali do konca!

Otroška olimpijada

Športno društvo Trzin je v sodelovanju z Osnovno šolo Trzin in Društvom prijateljev mladine tudi letos organiziralo pomembno tekmovanje za naše najmlajše - Otroško olimpijado.

Zakaj je to tekmovanje izredno pomembno in odmevno? Ker tekmujejo najbolj borbeni športniki, ker se športniki spodbujajo med sabo in so veseli uspehov sotekmovalcev in ker Otroško olimpijado za razliko od »prave olimpijade« v Trzinu organiziramo vsako leto in ne le vsaka štiri leta.

Uvodna beseda na olimpijadi je pripadla županu občine Trzin, ki je našim najmlajšim zaželel uspešne igre. Po nagovoru so najboljši športniki iz trzinske šole igre odprli s častnim krogom, ki so ga pretekli z olimpijsko, občinsko, šolsko zastavo ter zastavo športnega društva. Po tem je odlični napovedovalec **Gašper Ogorelec** naznanil začetek iger, otroci pa so se preizkusili v mnogih športnih disciplinah - skoku, maratonu, ciljanju v tarčo in na različnih poligonih, zmagal pa je seveda vsak, ki je uspešno opravil vse vaje in je v dokaz prejel tudi spominsko medaljo. **Ob tej priložnosti vsem tekmovalcem čestitamo, tistim, ki ste na prireditvi pomagali, pa se za pomoč zahvaljujemo.** Da naši najmlajši niso bili žejni, je poskrbelo podjetje **Fructal.**

Po teku najmlajših je sledil tek navijačev - staršev. Naši olimpijci so pokazali, da znajo tudi navijati in ravno to je vzpodbudilo njihove mamice in očije, da so dali vse od sebe. Zmagovalci in zmagovalke so prejeli praktične nagrade podjetij **Gorenje Tiki** in **Pevc.**

za ŠD Trzin: Matjaž Erčulj

Tu pa so najhitrejši starši:

Mamice	Očetje
1. mesto: Danica Prezelj	1. mesto: Luka Saje
2. mesto: Saša Habat	2. mesto: Tomaž Mesar
3. mesto: Nataša Gladek	3. mesto: Samir Kerič

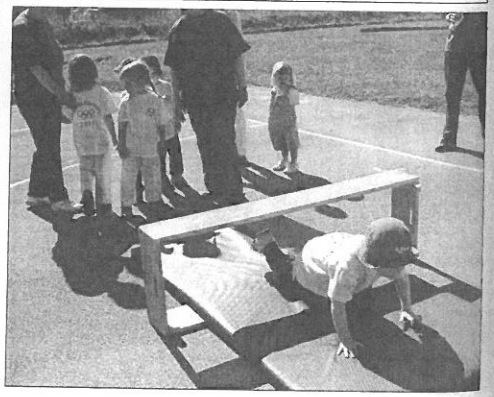

Saj veste - važno je sodelovati ...!

Ob 20-letnici nove šole v Trzinu

V zgodovini dvajset let ne pomeni veliko, v življenju posameznika ali ustanove pa je taka obletnica jubilej, ko se radi ozremo na prehojeno pot in pomislimo na dobre stare čase, pa tudi na ovire, ki so nam stale na poti in smo jih morali premagati. Prav to reševanje problemov in vztrajanje na začrtani poti, čeprav zmeraj ne teče naravnost, da človeku nov polet za naloge, ki ga v življenju še čakajo. Uspešen ni tisti, ki je v življenju doživel malo padcev, uspeh merimo s tem, kolikokrat smo vstali ter pot in delo nadaljevali.

Zgodovina trzinskega osnovnega šolstva je popisana v stari šolski kroniki in v zgodovinopisnem delu **Staneta Stražarja** Mengeš in Trzin skozi čas. Otroci iz trzinske šole so do leta 1887 hodili v mengeško osnovno šolo, ki je sčasoma postajala pretesna. Raje kot da bi prispevali za izgradnjo večje šole v Mengšu, so se Trzinci odločili, da bodo ustanovili svojo šolo. S to odločitvijo so seznanili tudi cesarja Franca Jožefa I., ki je 19. junija 1883 obiskal Mengeš. Trzinci so začeli zidati svojo šolo 1886, slovesno pa so jo odprli 10. januarja 1887. 65 otrok, ki je do tedaj hodilo v šolo v Mengeš, se je odtlej učilo v enorazrednici s tremi oddelki. Prvi učitelj v Trzinu je bil Mengšan **Luka Blejec**, ki je v Trzinu poučeval 38 let - vse do upokojitve leta 1925. Krajni šolski nadzornik je bil od leta 1887 do svoje smrti 1916 baron **Leopold Lichtenberg**, graščak iz Jabelj, ki je bil tudi sicer velik dobrotnik trzinske šole. Ob šolskih slovesnostih je šolarje povabil v graščinski vrt in jih obenem tudi obdaril. Leta 1906 je šola postala dvorazrednica, zaradi pomanjkanja prostora pa je bilo treba šolsko poslopje nadzidati za eno nadstropje. S šolskim letom 1926/27 pa je bila šola razširjena v trirazrednico. Ob nemški okupaciji je šolo obiskovalo 130 učencev, poučevali sta **Marija Bajec**, **Štefka Štrukelj**, **Alojz Intihar** pa je bil upravitelj. Po štirinajstih dneh okupacije so bili odpuščeni, s poučevanjem pa so pričeli nemško govoreči učitelji.

Partizani so šolo prvič zažgali 8. decembra 1943, zato do konca vojne v Trzinu ni bilo pouka. Z enorazrednim poukom so začeli 15. julija 1945. Prizadevni vaščani so zidove stare šole delno podrli in jo ponovno pozidali. Po vojni se je šolstvo v Trzinu še nadalje razvijalo in se prilagajalo mnogim šolskim reformam, ki so že takrat spremljale strokovno pedagoško delo.

Po zakonu o reorganizaciji šolstva so bile s šolskim letom 1958/59 vpeljane osemletne osnovne šole. Šola v Trzinu je postala podružnična šola osnovne šole Mengeš. Tako so morali trzinski učenci od četrtega razreda dalje hoditi v Mengeš.

Popolno osemletko smo v Trzinu ponovno dobili šele leta 1985, ko je bila zgrajena nova šola. Zamisel o popolni osnovni šoli je dolgo živela v prebivalcih Trzina, a jo je omogočil šele 3. občinski samoprispevek tedanje Občine Domžale. Novo šolsko poslopje je bilo izročeno svojemu namenu 30. avgusta 1985, s čimer se začenja zgodovina nove šole v Trzinu. V šolskem letu 1985/86 je pouk obiskovalo 475 učencev, v šolskem letu 1988/89 pa celo 525 učencev, pri čemer je pouk za štiri oddelke potekal v dveh

izmenah. V nadaljnjih letih je število učencev zlagoma upadalo. V zadnjih letih se je število učencev zmanjšalo na 363 (2004/05), pri čemer moramo upoštevati, da imamo sedaj osemnajst oddelkov zaradi uvedbe devetletne osnovne šole. Ko takole gledamo nazaj, seveda ne moremo mimo zadnje pridobitve, sodobnih prizidkov, s čimer so zagotovljeni res optimalni prostorski pogoji za izvajanje vzgojno - izobraževalnega dela. Od pridobitve samostojne popolne osnove šole v Trzinu se razvoj trzinskega šolstva nadaljuje pod vodstvom ravnatelja **Franca Brečka**, ki pedagoški zbor in strokovne delavce vodi že od samega začetka osemletke v Trzinu. Napredka in dosežkov zadnjih dvajsetih let ni mogoče prezreti. Tu pa niso mišljeni samo materialni pogoji za kakovostno poučevanje in učenje,

ampak tudi vedno bolj kakovostno strokovno delo, za kar skrbimo s stalnim strokovnim izpopolnjevanjem pedagoškega kadra. Seveda napredek in razvoj OŠ Trzin ne bi bil mogoč brez sodelovanja staršev naših učencev, njihove vsestranske podpore in pomoči in nenazadnje brez sodelovanja Občine Trzin.

Kakovostno delo se dokaže vsako leto znova

Če še malo pobrskamo po šolski kroniki in letnih poročilih o vzgojno-izobraževalnem delu, preberemo in se spomnimo dosežkov minulih dvajsetih let tudi v raziskovalni dejavnosti, sodelovanja v različnih projektih, v inovativnih dejavnostih učiteljev ter uspešnega sodelovanja naše šole z društvi v Trzinu. Vemo, da si je za velike dosežke treba zelo prizadevati in vanje vložiti veliko dela. To še posebej dobro vedo tisti, ki so hodili na našo šolo in so dosegli lepe uspehe najprej na tekmovanjih iz znanja, nato pa so se uveljavili tudi na svoji poklicni poti in so postali priznani strokovnjaki na različnih področjih. Zadnjih dvajset let je prineslo veliko tovrstnih uspehov, še posebej uspešni pa smo bili letos, saj bomo v šolsko kroniko zapisali zlata priznanja iz angleščine, zgodovine, fizike, kemije in matematike, imamo pa tudi dva državna prvaka iz matematike (**Anjo Štuhec** in **Marka Mihalca**). Dosežki potrjujejo, da so naši otroci sposobni, motivirani in ob ustreznem strokovnem vodstvu tudi uspešno predstavljajo naš kraj in našo šolo. Uspeh pa ne pride sam po sebi - šola je namreč živa ustanova, v kateri se prepleta mnogo dejavnikov in se srečujejo učitelji, učenci, starši in zunanji sodelavci.

Dobri rezultati lahko pridejo le, če našteti najdemo skupni interes, skupne cilje in vrednote, za katere si bomo prizadevali. Pomembno vlogo imata tudi država in lokalna skupnost, v kateri živimo, deloma pa na uspeh ali neuspeh vpliva tudi kolektivna zavest kraja, v katerem je šola. Če bomo prebivalci Trzina čutili, da je šola pomemben dejavnik življenja in razvoja v našem kraju in bomo dali izobraževanju, znanju, vzgoji, morali in etiki posebno mesto, bomo pomembno vplivali na mladino, ki se uči (in to ne samo od učiteljev) in nas posnema.

Zelo pomemben dejavnik pri doseganju zastavljenih vzgojnih in izobraževalnih ciljev ste tudi starši, zato si še naprej želimo dobrega in poglobljenega sodelovanja. Družijo nas podobni cilji, saj otrokom želimo omogočiti dobro in varno prihodnost. Želimo si, da bi postali samostojni, odgovorni in uspešni odrasli. Tako učitelji kot starši moramo bolj poudarjati vrednote, kot so marljivost, prizadevnost in predvsem vztrajnost.

Ob tem našem pogledu nazaj ne smemo pozabiti na prizadevno delo učiteljev in drugih zaposlenih strokovnih delavcev in tehničnega kadra. Šola je kot organizacija lahko uspešna le ob tvornem sodelovanju vseh omenjenih. Dosežki minulih let so prav gotovo plod dobrega in tvornega sodelovanja ter razumevanja v kolektivu.

Biti učitelj je ustvarjalen poklic. Če želi učitelj dobro opravljati svoje delo, se mora nenehno izpopolnjevati in izobraževati. Kvalitetno poučevanje, ki temelji na sodobni pedagoški znanosti in sodobni tehnologiji, od učiteljev zahteva nenehno spremljanje in prilagajanje. Od nas se veliko pričakuje in zahteva. Ne samo, da poučujemo, učimo se tako kot ostali, veliko dragocenih izkušenj dobimo od svojih učencev, ki nas pogosto tako in drugače presenečajo, od staršev in od družbe, v kateri živimo. Nedvomno ne bi mogli opravljati svojega poklica, če ne bi bili nepopravljivi optimisti in ne bi verjeli v moč znanja. Težko je biti učitelj brez kančka entuziazma in neskončnega zaupanja v tisto, kar je v človeku dobrega, in nenazadnje je težko vztrajati v tem poklicu, če nimaš rad otrok in ljudi nasploh.

Vanja Vogrin

RAZISKOVANJE ZGODOVINE NA OŠ TRZIN

Šolsko leto 2004/2005, v katerem je potekala raziskava na temo «Šolske in obšolske dejavnosti« pod okriljem Zveze prijateljev mladine Slovenije, smo uspešno zaključili v Poreču, kjer je bilo 27. in 28. maja organizirano državno tekmovanje mladih zgodovinarjev.

Na razpis se je prijavilo 60 šol, ki so z različnimi pristopi pripravile zelo zanimive naloge.

Učenke osmega razreda devetletke: **Urška Kanduč, Meta Kurent, Patricija Mušič** in **Anja Štuhec** so proučile razvoj šolskih glasil na Slovenskem in izdelale nalogo o našem šolskem glasilu od 1986 do danes, za katero so osvojile zlato priznanje.

Osmošolka **Tajda Mirič** pa nas je prijetno presenetila na državnem tekmovanju iz znanja zgodovine, saj je zasluženo osvojila zlato priznanje. Letošnja določena tema je bilo obdobje med obema svetovnima vojnama, s poudarkom na gospodarski, kulturni in nekoliko manj politični zgodovini Slovencev. Iskrene čestitke vsem udeleženkam za vztrajnost in veliko dobre volje, ki so jo pokazale pri svojem delu.

Tatjana Tonin

19. MLADINSKI PLANINSKI TABOR

Rudno polje '05

Informacije na http://onger.org/depo/vabila/prijavnicampt05.pdf oz. na tel. 931 570 533 (Emil).

Okrogla miza »Zdravo, človeku in okolju prijazno, varčno«

V mesecu maju OŠ Trzin že tradicionalno pripravlja dan odprtih vrat. Na ta dan šola na stežaj odpre vrata, da bi pokazali, kaj delamo in kaj vse smo dosegli v tekočem šolskem letu. Običajno dan odprtih vrat posvetimo izbrani temi. Letošnje leto je bila izbrana tema ekologija na pobudo ekološko ozaveščenih učiteljev fizike in tehnike.

Kot ena od aktivnosti, ki smo jih pripravili letošnje leto, je bila tudi okrogla miza z naslovom »Zdravo, človeku in okolju prijazno, varčno«, na katero smo povabili predstavnike staršev in družbenega življenja v Občini Trzin in seveda tudi g. župana, **Antona Peršaka**, ki se je naše okrogle mize aktivno udeležil.

Čeprav udeležba ni bila ravno množična, smo z izvedbo okrogle mize zadovoljni. Upam, da me občutki ne varajo in se res tudi trzinski občani zavedamo, kaj vse prinaša razvoj industrije, povečevanje prometa, razmah potrošniške družbe…

Proces ekološkega osveščanja se prične v družini. Dandanes je vedno več družin, kjer je ekološka zavest prebujena. Na žalost pa je še veliko takih, kjer se ta proces še ni začel. V teh primerih imajo vzgojno-izobraževalne ustanove težko nalogo, saj skozi vzgojo in izobraževanje oblikujejo ekološko zavest otrok, hkrati pa se trudimo, da bi v tej smeri dosegli premike tudi pri starših. Prvi vzorniki so otrokom nedvomno starši. Želimo si, da bi na tem in drugih področjih vzgoje otrok v dobro celotne družbe starši in šola dobro in veliko sodelovali.

Župan Anton Peršak je poudaril, da se lokalne oblasti dobro zavedajo ekoloških problemov - tako lokalno kakor tudi globalno. Velika pridobitev v zadnjem času je plinifikacija Trzina, ki je pomembno pripomogla k zmanjšanju izpustov toplogrednih plinov. Za občino Trzin so v ekološkem smislu zelo pomembne tudi vsakoletne akcije odvažanja kosovnega materiala, nevarnih odpadkov in vejevja, kar velik problem pa še zmeraj predstavljajo divja odlagališča odpadkov v gozdu v okolici trzinskega bajerja.

Razpravljavci so izpostavili pomen mokrišč in problem zavarovanja rastišč močvirskega tulipana - žerjavčka in problem zaščite voda in podtalnice na področju občine Trzin. Spregovorili so tudi o problemu zniževanja gladine podtalnice in zakopanih oz. nestrokovno odloženih nevarnih odpadkov. Razprava je dokazala, da je ekološka zavest v pomembnih institucijah občine Trzin živa. Naloga človeka kot posameznika in člana družbene skupnosti pa je, da oblikuje in krepi najprej lastno ekološko zavest in po svojih močeh pripomore k širjenju le-te. Razpravljavci so se strinjali, da je to zelo težak in dolgotrajen proces, rezultati pa bodo vidni šele v daljšem časovnem obdobju. Veliko pa je že to, da se vsak posameznik zaveda, da je ekološko vedenje prijazno tudi do zdravja nas samih in naših otrok in nenazadnje tudi varčno.

Če vzamemo kot primer pot v Domžale. Opravimo jo lahko tudi s kolesom (poceni). Če se odločimo za ta način prevoza, bomo seveda žrtvovali več časa. Morebiti sodimo, da je ta način potovanja veliko bolj neudoben, je pa prav gotovo prijazen do okolja v smislu izpustov v zrak, v smislu varčevanja z energijo in skrbi za psihofizično kondicijo.

Upam, da me kakšen od bralcev ne bo obdolžil ekološkega fanatizma, posledica česar bi lahko bili kaj kmalu popolnoma nasprotni učinki od želenih. V prihodnjih letih želimo več pozornosti posvetiti sodobnim ekološkim problemom. Pri naših učencih želimo z zgledom in lastim ravnanjem ter seveda s seznanjanjem oblikovati ekološko zavest, ki bo segla dlje kot do papirjev in smeti v košu.

Vanja Vogrin

Sodelovanje šole z mladinskim centrom v Trzinu

Likovniki imamo večkrat možnost sodelovati z raznimi organizacijami v občini Trzin. Najbolj pa smo veseli, če katero od takšnih sodelovanj druži mlade med seboj. Letos se nam je ponudila lepa priložnost sodelovati z mladinskim centrom v Trzinu –D'ZMT.

V mesecu marcu se je pri meni v šoli oglasila članica mladinskega društva Monika Skitek z idejo, da bi naši učenci sodelovali pri projektu izdelave mozaika v prostorih mladinskega centra. Ideja se mi je zdela zanimiva, vendar sem nekoliko dvomila, da bodo učenci kos tej nalogi. Z Moniko sva se dogovorili in z delom smo pričeli 8. aprila. Pri projektu sodelujejo učenci, ki so vpisani k izbirnemu predmetu LIKOVNO SNOVANJE I. in II.

Ob prvem obisku v mladinskem centru smo bili vsi presenečeni. Center je lepo urejen. V njem se odvijajo zanimive dejavnosti (film, glasba, umetnost). Posebej so bili učencem všeč grafiti na steni.

No, in kako je potekalo delo?

Monika je že prej narisala na oba zida ob stopnišču osnovno skico, na katero so učenci polagali drobne ploščice in počasi gradili mozaik, koščck za koščkom. Delo so takoj odlično obvladali in tudi Monika je bila zadovoljna z njihovim ustvarjanjem. Z delom bomo še nadaljevali, saj so učenci veseli, da lahko sodelujejo pri umetnini, ki jih bo trajno spominjala na prelepe trenutke, ko so se družili, ustvarjali, se učili in klepetali s simpatično Moniko in med seboj.

Likovna pedagoginja

Nena Prhavc Šipič

Uspešna sezona tekmovanj v znanju

Kmetje pobirajo sadove svojega dela jeseni, v šoli pa se žetev začne že zgodaj spomladi. Seveda spričevala podelimo šele konec junija, dobitniki priznanj za izjemne dosežke na tekmovanjih iz znanja v šolskem letu 2004/05 so že znani. Priznanja najboljšim učencem bodo, kakor vsako leto, slovesno podeljena ob zaključnih šolskih slovesnostih.

Uspehov se veselimo skupaj z učenci in njihovimi starši. Noben uspeh ne pride sam po sebi. Naravne danosti, bistrost, nadarjenost ali talent, kakorkoli pač že ta dar narave imenujemo, sam po sebi še ne prinaša ali zagotavlja uspeha. Kolikokrat se je vrhunski športnik upehal na treningu, preden so začeli prihajati rezultati, koliko potu je prepotil kmet na vročem polju, preden je zemlja obrodila sadove njegovega dela. Koliko truda mora sleherni od nas vložiti, preden se pokažejo rezultati. Že slavni Albert Einstein je povedal, da je le deset odstotkov genialnosti v talentu, devetdeset odstotkov uspeha pa je v prizadevnosti in vztrajnosti. Res pa je potrebno oboje.

Priznanj na tekmovanjih so nedvomno najbolj veseli in nanje ponosni učenci sami, saj so se morali za srebrna in zlata priznanja še posebej potruditi in dodatno pripravljati. Nedvomno so žrtvovali prenekatero uro svojega prostega časa, ko so reševali dodatne naloge, predelovali razširjeno in poglobljeno snov iz posameznih predmetov. Na tem mestu seveda ne smemo pozabiti na starše, ki so prav gotovo bili svojim otrokom v spodbudo in pomoč, in nenazadnje tudi učiteljev mentorjev, ki so svoje učence vodili in usmerjali, jim svetovali in v urah dodatnega pouka pilili njihovo znanje.

Letošnje leto je bilo za OŠ Trzin na tekmovanjih iz znanja zelo uspešno, saj so naši učenci dobili poleg srebrnih priznanj celo vrsto zlatih priznanj iz različnih področij znanja in celo dve prvi mesti v državi iz znanja v matematiki. Posebej kadar gre za doseganje priznanj na regijskem in državnem nivoju, je treba poudariti, da k temu nedvomno pripomore sistematično in poglobljeno delo učencev pod vodstvom učiteljev.

Ko ob koncu šolskega leta pregledujemo rezultate svojega dela, zbiramo rezultate s tekmovanj in zunanjega preverjanja, učenci in učitelji dobimo potrditev in priznanje za kvaliteto svojega dela. Pedagoški delavci upamo, da so dosežki in uspehi na tekmovanjih spodbuda za učence za nadaljnje delo in pot k še večjim in pomembnejšim dosežkom. Dobitniki zlatih priznanj iz znanja v šolskem letu so:

Tilen Hvasti (angleščina)
Tajda Mirič (zgodovina)
Urška Kanduč (fizika)
Jaka Petrnel (vesela šola)
Tamara Klavžar (matematika, fizika)
Marko Mihalec (fizika, matematika - državni prvak iz matematike v kategoriji 9. razred)
Anja Štuhec (kemija, fizika, matematika – državna prvakinja iz matematike v kategoriji 8. razred)

Dobitnikom priznanj in njihovim mentorjem iskreno čestitamo ob doseženih rezultatih in jim želimo še več uspehov na nadaljnjih tekmovanjih. Ob tekmovanjih iz znanja seveda ne smemo pozabiti na tekmovanja iz športa. Ta trenutek še niso zaključena tekmovanja v vseh kategorijah, zato bomo o rezultatih na športnem področju poročali v naslednjem Odsevu.

Vanja Vogrin

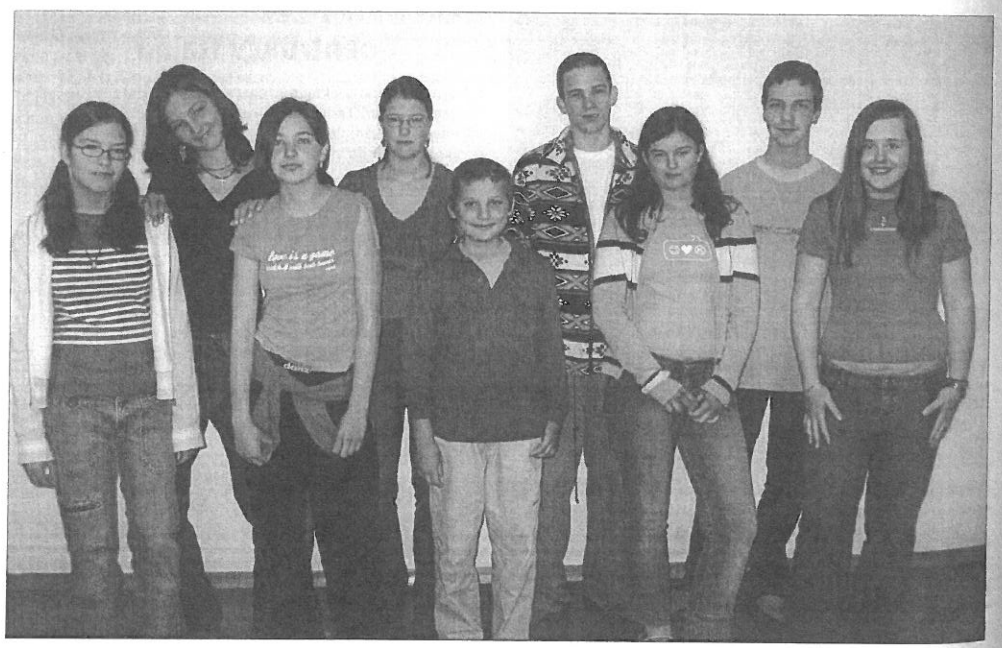

Na sliki so od leve proti desni: v prvi vrsti Urška Kanduč, Anja Štuhec, Jaka Petrnel, Patricija Mušič, Tajda Mirič, v drugi vrsti pa Meta Kurent, Tamara Klavžar, Tilen Hvasti in Marko Mihalec

Recital »Kadar ljubimo« tudi izven Trzina

Po prvem izvajanju recitala Kadar ljubimo v Trzinu smo se nastopajoči člani žerjavčkov odločili, da predstavimo ljubezenske pesmi nekaterih naših in tujih pesnic in pesnikov tudi občinstvu izven domačega kraja.

Naše prvo gostovanje je bilo namenjeno Domu starejših občanov na Planini pri Kranju, kjer smo šestindvajsetega aprila tamkajšnjim prebivalcem popestrili torkovo dopoldne. Kako zavzeto so prisluhnili besedam, ki opevajo ljubezen! Kam so odplavale tedaj njihove misli ob njih? Prav gotovo so se zasanjale ob spominih na mlade dni, polne ljubezenskih hrepenenj. Ob prepevanju ljudskih ljubezenskih pesmi naše spremljevalke gospe **Silve Kosec** pa so se mnogi opogumili in z ubranimi glasovi spremljali njeno izvajanje. Po prijetni pogostitvi in besedah hvaležnosti, ki so nam jo izkazali, smo se zadovoljni vrnili domov. Občutek, da smo nekaterim polepšali dan, zlasti tistim, ki zaradi različnih vzrokov in starosti težje prenašajo vsakdanjo monotonost, nas je napolnil z radostjo, in smo se brez težav še isti dan zvečer podali na drugo predstavitev - v KUD Groblje. V mali dvorani je bilo vzdušje prijetno, med gledalci in izvajalci se je prepletala koprenasta povezanost, ki se je z vsako pesmijo vedno bolj udomačevala. Čeprav smo z našim recitalom oziroma njegovo zvrstjo odrske uprizoritve orali ledino v tem KUD-u, še zdaleč ne moremo reči, da se v prihodnje ne bo kaj podobnega spet dogajalo na tem prizorišču. Žametne vrtnice in zadovoljni obrazi obiskovalcev ter prijeten pogovor z njimi ter predsednikom KUD-a - vse to smo z veseljem premlevali v mislih še dolgo po tem večeru.

Ponovno na torek, tokrat sedemnajstega maja, smo se izvajalci recitala po predhodnem dogovoru podali proti Šmarješkim Toplicam. Tu so nas v avli zgodaj zvečer poslušali njihovi gosti. Sprva so se v nas naselili dvomi, da nam bo v prostoru na »prepihu« sploh kdo prisluhnil. A kako smo se motili. Plakati na oglasnih deskah so vendar prisrčno vabili goste na večer ljubezenske poezije in petja ljudskih pesmi ob spremljavi kitare. Izvajalci : člani DU Žerjavčki iz Trzina. Pa so prihajali, prisluhnili in se posedli ter obsedeli do konca in nam namenili precej ploskanja. Tudi tu je bilo čutiti tiho predanost besedam, ki so govorile o najnežnejših vzgibih srca do ljubečega bitja. Na hitro smo se odžejali in bila je že noč, ko smo prispeli v Trzin. Po predhodnih vajah in razdelitvi pesmi našega recitatorja, ki zaradi bolezni začasno ne bo mogel sodelovati pri izvajanju recitala, drugim članom, so nas pričakovale Dolenjske Toplice.V restavraciji Rog so nas najprej pogostili s čudovito večerjo. Ob dvajseti uri in petnajst minut pa je Mali salon hotela Kristal z gosti čakal, da vpije moč besed o ljubezni iz naših ust. Lepo uigrani smo izvedli naš recital. Poslavljanje je bilo prisrčno, z vabilom, da se tudi z novim programom spet oglasimo pri njih.

Vtisi o prijetnem gostovanju so se malo polegli, ko smo se pričeli odpravljati na novo pot, proti morju, in sicer v Zdravilišče Krka v Strunjanu. V petek, sedemindvajsetega maja, je ob pol devetih zvečer, zunaj na terasi, ob spečem morju in svetlečih zvezdah svoje goste počastil z verzi ljubezni, ki se razbohotijo v maju in se nato spričo vročine potuhnejo, a v spominu preživijo vse do sive starosti. Saj to je vedno tako, kadar ljubimo. Tako se je zaključilo naše pomladno trošenje žlahtnih besed o najnežnejši, a hkrati najmočnejši sili življenja - ljubezni. Z nami je bila vedno gospa Silva Kosec, ki je s svojim vilinskim glasom očarala in večkrat pritegnila k petju tudi obiskovalce našega recitala. Recital smo v vseh omenjenih krajih izvajali brezplačno, a z željo, da poslušalce spomnimo na pomlad - čas ljubezni.

Helena Ogorelec

Šmarješke Toplice: Čeprav na prepihu so se besede o ljubezni dobro usedale v dušo.

Dom starejših občanov na Planini pri Kranju: Spomin na prvo ljubezen nikoli ne umre.

Pri tem so nam s prevozom s kombijem pomagali naslednji sponzorji: **Prostovoljno gasilsko društvo Trzin**, **Društvo za raziskovanje jam Simon Robič Domžale** in **Osnovna šola Trzin**. Vsem iskrena hvala!

PREDSTAVA PETER PAN

Skozi Dolgo dolino, po nekoliko prašni poti, tam nekje pri zeleni smreki, se začne deželo Nije. V tej deželi živijo majhni otroci, ki si svet krojijo po svoje in si življenje naslikajo drugače, kakor njihovi starši. Njihov vodja je deček z imenom Peter Pan, ki si nikoli ne želi odrasti, ki zna leteti in počne vse tiste vragolije, ki jih navadno starši otrokom prepovedujejo. Peter v deželo Nije pripelje tri otroke, Vendi, Jana in Mihaela, ki si želijo ogledati to čudovito deželo brez odraslih in brez pravil. Vendar pa v deželi Nije ni vse tako rožnato, kajti v zalivu nedaleč stran je zasidrana ladja zlobnega kapitana Kljuke, ki ima s Petrom še nekaj neporavnanih računov. Med Petrom Panom in njegovo klapo ter kapitanom Kljuko in zlobnimi gusarji se odvije bitka in …

Dobrodošli v deželi Nije

Da bi izvedeli zaključek zgodbe, bi se bilo treba podati na celovečerno predstavo Peter Pan, ki jo je pripravil podmladek KUD-a Franca Kotarja Trzin, gledališka skupina Orbitala. Igra se odvija na smučišču v Dolgi dolini, v njej pa sodeluje 26 igralcev, in sicer tako tisti najmlajši osnovnošolci, kot tudi starejši člani društva. Predstava je zanimiva in dobi pridih spektakla predvsem zaradi kostumov, čudovite scenografije in večinoma avtorske glasbe. Tudi igralci svoje vloge dobro odigrajo in tako občinstvo prepričajo, da si predstave niso prišli ogledat zaman. Brezčasna pripoved, polna pustolovščin, razkritij in sanj -Peter Pan je v stoletni zgodovini od nastanka knjižne predloge, navduševal občinstvo že mnogokrat- v takšni izvedbi, kot jo je pripravila Orbitala, pa je občinstvo še ni videlo. In jo je tudi (lahko govorim le za takrat, ko sem si igro ogledala, saj je bila odigrana kar šestkrat, enkrat tudi v okviru Trzinske pomladi) z navdušenjem sprejelo. Predstavo je režisersko zakrivila Urša Mandeljc.

Besedilo in foto: Mateja Erčulj

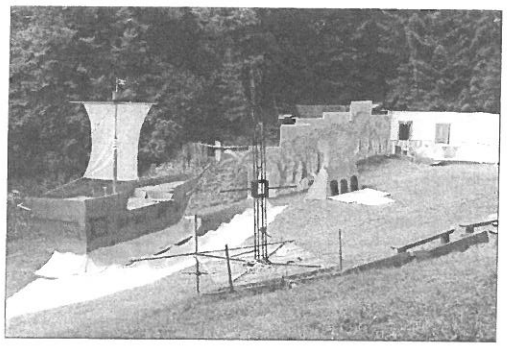

Prizorišče

Zdravilne rastline - pot do zdravja in lepote

Zdaj, ko se je narava že tako lepo razbohotila, je dobro, da v naravi ne preživljamo zgolj prostega časa, ampak da tisto, kar nam narava ponuja, izkoristimo tudi drugače. V mislih imam zdravilne rastline, zelišča, ki jih nabiramo na polju, v vrtovih ali ob gozdu, in pa seveda tudi sadje in zelenjavo. Vsa ta darila narave nam lahko služijo kot zdravila ali pa z njimi le preventivno ukrepamo oziroma pomagamo našemu organizmu. Tovrstna zdravila se pogosto izkažejo za resnično učinkovita, od kemičnih pa se razlikujejo tudi po tem, da so večinoma brez stranskih učinkov.

Vseeno pa tudi z nekaterimi čajčki ni dobro pretiravati. V mislih imam na primer metin čaj, katerega prepogosto pitje slabo vpliva na srce. Zelišča lahko gojimo tudi v lončkih in tako te prečudovite rastline prenesemo v hišo, na balkon, ali pa lonce postavimo pred vhod in si na ta način olepšamo stanovanje. Zeli in začimbe pa imamo tako tudi vedno pri roki. Ker sem v naši domači »knjižnici« našla kar pet knjig o zdravilnih rastlinah in njihovi uporabi, sem se odločila, da zberem nekaj zanimivih receptov in nasvetov in jih posredujem tudi vam. Najprej moram povedati, da je receptov za zdravljenje z zdravilnimi rastlinami kot tudi s sadjem in zelenjavo, tako veliko, da bi se težko odločila kje začeti oziroma za opis katerih rastlin ali bolezni bi se odločila. V knjigah so namreč opisane prav vse rastline, ki bi se jih pri nas dalo nabrati, pa tudi skoraj vse bolezni, zoper katere te zeli pomagajo. Poleg tega so natančno opisani postopki nabiranja in shranjevanja, natančen pa je tudi opis rastlin in njihovo naravno okolje. Knjige, med katerimi sem našla tudi priročnik, ki ga je spisal slavni zeliščar pater Simon Ašič, in pa knjigo avtorjev Kromarja in Rožnika so vsebinsko resnično zelo bogate, kar ni čudno, saj so spoznanja o vrednosti zdravilnih zeli prehajala z izročilom iz roda v rod, veliko pa so k temu doprinesli tudi posamezniki s svojimi izkušnjami in študiranjem te veje naravne medicine. Ker sem bila torej v veliki zagati, na kaj se osredotočiti, sem se odločila, da bom iz knjig izbrala predvsem tiste recepte, ki se tičejo pomlajevanja in skrbi za lepoto. Prvič zato, ker je teh receptov znatno manj, in jih je bilo tako lažje izluščiti iz vsebine, drugič pa zato, ker predvsem za nas, ženske, prav slednje v tem letnem času predstavlja največjo skrb in problem. V mesecu maju, ko narava tako rekoč čez noč zaživi in ko se kar naenkrat iz oči v oči znajdemo s toplim sončnim vremenom (medtem ko smo bile le nekaj časa nazaj še zavite v težka oblačila) postanemo namreč kar malo panične in zaskrbljene, časa pa tudi ni več veliko za kakšne večje sanacije. In ker so kozmetični saloni v pomladnih mesecih boje precej zasedeni in se je potrebno za obisk naročiti kar precej vnaprej, je tule nekaj koristnih nasvetov, ki bodo morda komu koristili. Seveda ni dobro pričakovati preveč. Čeprav se zdravljenje z zdravilnimi zelmi večkrat izkaže za precej učinkovito, je pa tudi precej dolgotrajno. In če ne drugače, včasih si je le dobro vzeti čas in nekaj storiti zase. Sicer pa naj povem še, da je večina zbranih nasvetov in receptov iz knjige Zdravilne rastline, ki sta jo spisala Janez Kromar in Pavle Rožnik (kako primerno ime!).

Tako, tu je le skromen izbor receptov in nasvetov za pomoč z zdravilnimi rastlinami. V naslednji številki Odseva pa jih predstavim še nekaj. Če se torej odločite najti pot do mladostnega in prerojenega videza s pomočjo narave, vam želim veliko uspeha in tudi nekaj potrpljenja. Predvsem pa veliko užitkov pri nabiranju in uporabi rastlin.

Jana Urbas

Nekaj praktičnih nasvetov

- Proti **gubam na obrazu**, ki so največje zlo večine žensk pa tudi moških, naj bi - še zlasti, če je koža tudi suha - pomagal rmanov čaj. Pripravimo ga tako, da dva ščepca rmana poparimo s skodelico kropa. nato čaj ohladimo in si z njim umivamo obraz. Pomaga tudi maska iz ovsenih kosmičev, ki smo ji dodali še limonin sok in kamilični poparek, lahko pa si obraz umivamo tudi z mlekom, pomešanim z limoninim in kumaričnim sokom. Pripravimo ga tako, da zmešamo en del mleka, en del kumaričnega soka in za polovico manj limoninega soka.
- Za **suho polt** je primerno mazilo iz zdrobljenih mandljev in smetane, medtem ko mastni koži zeli koristi vodni izvleček iz cvetov ognjiča (veliko žlico cvetov namakamo čez noč v skodelici hladne vode, zjutraj pa ga odcedimo in si z njim umijemo obraz). Na kožo lahko nanesemo tudi masko, ki jo pripravimo tako, da pomešamo jogurt in svež paradižnikov sok ali pa si masko naredimo z gozdnimi jagodami (ki jih moramo dobro zmečkati) in jogurtom, dodamo pa lahko še nekaj limoninega soka. Maska se mora na obrazu strditi; ko jo snamemo, si obraz umijemo s toplim mlekom.
- **Bolni in nečisti polti** naj bi pomagal čaj iz enakih količin koprivnih listov, rožmarina in kamilic. Ščep te čajne zmesi poparimo z dvema decilitroma kropa, pustimo pokrito, da se malo ohladi in si nato s poparkom umijemo obraz.
- Za **razdraženo kožo** po britju pomaga umivanje s hladnim kamiličnim poparkom, ki se mora na koži posušiti.
- Če imamo **pege** in se jih želimo znebiti, si lahko kožo namažemo z mazilom, ki ga naredimo tako, da en del lipovega cvetja namočimo v 10 delov 60-odstotnega alkohola in izvlečku nato dodamo še žlico olja (najbolje olivnega). Dobro sredstvo zoper pege pa je tudi svež kumarični sok. Če pege nastanejo zaradi sonca, jih lahko odstranimo s sokom krvavega mlečka, netreska ali rosike. Eno od teh rastlin stisnemo in si s sokom namažemo pege. Prav tako pomaga tudi umivanje s peteršiljevim čajem, še boljši pa so obkladki, ki jih pustimo na obrazu petnajst minut.
- Če imamo na koži **lišaje**, se jih lahko rešimo tako, da jih namažemo s sokom vinske trte, ki ga prestrežemo v steklenico, ko se po obrezovanju trta solzi. Na enak način pomaga tudi domač cvetlični med, ki ga pustimo dalj časa na lišaju in ga nato speremo s kamiličnim čajem ali pa zavrelica iz hrastovega lubja.
- Če imamo še od zime **razpokane roke**, jih pred spanjem kopamo v hladnem izvlečku slezovih korenin ali pa v hladnem izvlečku iz kutinovih pečk. Tudi ta nasvet je zanimiv: da bi ohranili mehke roke (če ne uporabljamo rokavic), jih je potrebno po končanem gospodinjskem delu umiti v vodi, v kateri se je kuhal krompir. Seveda pa voda ne sme biti slana. Enako pomaga svež kumarični sok, ki je vsestransko koristen.
- Če nam prepogosto **izpadajo trepalnice**, jih moramo namazati z ricinovim oljem, ki med drugim pospešuje tudi njihovo rast.
- In ker je sonce že sedaj skoraj tako nevarno kot sredi poletja, je tu še nekaj receptov za blaženje in zdravljenje **sončnih opeklin**. Kako neverjetno - tudi tukaj pomaga svež kumarični sok. Lahko pa si opečena mesta namažemo z olivnim oljem, v katerem smo teden dni namakali drobno narezane liste slezenovca ali pa tudi njegove korenine. V olje pred uporabo nakapamo še 10 kapljic jodove tinkture in stisnemo sok ene limone. Ta pripravek lahko uporabimo tudi preventivno - kot zaščitno sredstvo proti opeklinam.

Sprehajalna pot ob Pšati – začimba trzinskega vsakdana

Ljudje smo dandanes v večini primerov, če ne štejem redkih srečnežev, vpeti v »verige prisile in suženjstva«. Boj za preživetje nas sili v življenjski tempo z neskončnimi obveznostmi, nam ves čas diha za ovratnike ter nas sili v način bivanja, ki mnogokrat ne nudi želenega užitka in sproščene brezskrbnosti. Prišlo je celo tako daleč, da je težko najti čas za tiste, ki so nam dragi - svoje partnerje, otroke, sorodnike in prijatelje. Prosti čas pa v tem začaranem krogu predstavlja aromatično in omamno začimbo, ki nam življenje popestri v tolikšni meri, da nam je še moč vzdržati. Pa saj veste, kakšno bi bilo življenje brez vsaj čisto majhnega priboljška?

Malenkosti, ki se nam dogajajo, so zelo pomembne - pa naj bodo to malenkosti v zasebnem, službenem ali na javnem področju, torej v okolici, v kateri živimo. V okolici, ki lahko naša življenja ohranja ravnodušna ali pa jih z začimbami poživlja in bogati. Zdi se, da so na občini pomislili tudi na te pomembne malenkosti, ki počasi oživljajo zaspani Trzin ter dajejo ljudem možnost javnega, neobveznega srečevanja ob uri njihove razbremenitve.

Morda se sprašujete o čem pravzaprav slepomišim? Pa morda ne trguje z oblaki, boste rekli! Ne, sploh ne, v mislih imam sprehajalno pot ob reki Pšati, ki poteka v starem delu Trzina od območja centra T3, mimo teniških igrišč, do mostu pri nekdanji mlekarni. Na nasprotnem bregu potočka pa čisto slučajno stoji hiša, v kateri domujem, od koder se mi ponuja izvrstno izhodišče za opazovanje tega sprehajališča. In tako včasih, ko mi je vsega dovolj, sedem na teraso za hišo in opazujem ljudi, ki se sprehajajo tam čez. Videti je predvsem mlade družinice, pa mamice z otroškimi vozički ter sprehajalce z bolj ali manj vzgojenimi psi. Pogosto se mimo pripelje tudi kak kolesar. No, pa divje race se nadvse rade postavljajo na ogled, med tem ko razigrano plavajo po potoku tik ob poti.

Sprehajalcem očitno godijo mirni sprehodi ob reki, ki jim posebej poleti nudi prijeten hlad. Poleg tega lahko ob urejeni asfaltni poti, ki jo obdaja lepo pokošena zelenica, uživajo tudi ob pogledu na mlada drevesa, zasajena ob njej. Občina je namreč dala 22. aprila ob poti zasaditi 62 dreves (malolistne lipe, češnje in povešene ive) in 31 sadik grmovnic (dren); vse se je lepo prijelo in ozelenelo. Poleg tega občina vsako leto v svojem proračunu nameni določeno vsoto denarja za oblikovanje in vzdrževanja urbanega okolja, kot so parki in zelenice. In sem sodi tudi ta sprehajalna pot, ki jo bo občina počasi dopolnila tudi s klopmi za sedenje. Po njej se je prijetno sprehajati tudi pozno zvečer ali ponoči (to radi počnejo zaljubljeni pari), saj je poskrbljeno tudi za razsvetljavo.

Drugače pa je do ideje za ta projekt prišlo v okvir gradnje centra T3 oziroma novih blokov. Še posebej pomembno je bilo leto 1999, ko je bil sprejet nov občinski odlok spremembe in dopolnitve ureditvenega načrta T3 Trzin - center, v sklopu katerega se je začela urejati tudi obvodna pešpot ob Pšati, ki kraj, v katerem živimo, dela za malenkost bolj živ in vreden prebivanja v njem.

Mirjam Štih

Tek Petra Levca Trzin

Tudi letos je ŠD Trzin organiziralo Tek Petra Levca, ki se je odvijal v soboto, 4. junija 2005. Tekmovalci in navijači so se začeli zbirati v, za vikend, zgodnjih jutranjih urah in se pripravljali na podvig. Najbolj zagreti so prišli že precej pred začetkom teka, da so si dodobra ogledali progo in se telesno pripravili (ogreli) na tek.

Ob desetih se je začel tek za otroke. Tekmovalo je osem otrok, ki so se pognali na dober kilometer dolgo progo. Malo po lastni krivdi, malo pa po krivdi organizatorjev, so se nekateri odločili, da zavijejo na neoznačeno pot in so zaradi tega prišli na cilj bolj pozno. Nekateri so bili že zelo utrujeni, saj so naredili daljšo pot kot drugi. Na koncu so prejeli nagrade tako tisti, ki so si izbrali daljšo, kot tudi tisti, ki so si izbrali pravilno pot.

Sledil je tek za člane in članice. Proga je bila dolga sedem kilometrov in se je vila večinoma po senčnih predelih trzinskega gozda. Tekmovalci so tekli po t.i. Beli cesti, nato pa zavili v hrib. Klanec je bil, sodeč po pripovedih na koncu teka, zelo naporen, in je predstavljal za marsikaterega tekmovalca težko preizkušnjo. Sledil je tek po mejah občine Trzin in spust mimo trzinskega gradu. Na koncu je tekmovalce čakal še del proge, ki je potekala po asfaltni cesti in se je končala, s strmejšim klancem navzgor, v kamnolomu. Prvi tekmovalec je prišel na cilj že v dobrih petindvajsetih minutah. Na splošno so bili udeleženci na cilju močno zadihani in pregreti. Ohladili in osvežili so se lahko z vodo, ki jo je prijazno darovala sosednja hiša, okrepili z bogračem, ki ga je pripravil šef kuhinje iz OŠ Trzin, s pleskavico, ki jo je spekel naš odlični pek Robi, spili tudi kakšno pivo. Ko so si dovolj opomogli, smo se pripravili na slavnostno podelitev nagrad. Nagrade so prispevali: za najboljše člane KD – Kmečka družba Investments, BAHNE in Študentski klub Domžale. Sponzorji Teka Petra Levca pa so bili Občina Trzin, Občina Mengeš in FEROCOM d.o.o.

Tekači so bili s progo izredno zadovoljni. Najboljši so sicer pričakovali daljšo progo in želeli tek kar nadaljevati, a če greš na maksimum, lahko že na 7 kilometrih, kolikor je bila proga dolga, pregoriš. Najboljši Trzinec se je v skupni članski tekmi uvrstil na 3. mesto – bravo, Drago! Imeli pa smo priložnost občudovati pregovorno trzinsko srčnost, ki jo je pokazal Janez Zajec, ki je pol proge pretekel z zvitim gležnjem in se kljub temu uvrstil na 5. mesto. Obisk je bil večji kot lansko leto, vendar ni dosegel pričakovanj, saj smo vložili vse napore, da bi vključili v tek celo Slovenijo. Upajmo, da bo se bo te prijetne športne prireditve vsako leto udeležilo več ljudi, saj ji bo odslej vsako leto sledila prijetna zabava s pogostitvijo za vse tekače in člane ŠD. Iz Športnega društva Trzin čestitamo vsem, ki ste progo uspešno premagali.

Za ŠD Trzin: Vanja Govednik

TEK PETRA LEVCA TRZIN (4. junij 2005) - rezultati

Člani - letnik 1989 in starejši (7 km):

	Priimek in ime	čas
1.	Benko Janez	24.29
2.	Veršnik Marjan	24.53
3.	Bregar Drago	25,18
4.	Vesel Martin	25.37
5.	Zajec Janez	25.57
6.	Aljančič Marko	26.30
7.	Podbrežnik Iztok	27.10
8.	Adler Fredi	27.17
9.	Sušnik Sebastjan	27.24
10.	Oražem Tadej	28.07
11.	Kuhar Marko	28,39
12.	Skvarča Andrej	28.49
13.	Žugelj Rok	28.52
14.	Končina Božidar	29.11
15.	Peršak Tone	30.25
16.	Rink Aleš	30.56
17.	Huth Edo	31.14
18.	Zadravc Edo	31.46
19.	Gradišar Urban	31.59
20.	Jelenc Vid	32.19
21.	Erčulj Matjaž	33.47
22.	Kosmač Denis	33.51
23.	Dobrin Marislav	35.49
24.	Panič Milenko	35.60

Članice - letnik 1989 in starejše (7 km):

	Priimek in ime	čas
1.	Benko Simona	35.08
2.	Urbanc Meta	36.50
3.	Peternel Mateja	39.40
4.	Ivanuša Urša	40.20
5.	Nataša Zebaljec	40.31
6.	Krnjak Nina	1.00.36
7.	Krnjak Ljuba	1.00.37

Mladinci – letnik 1990 do 1993 (7 km):

	Priimek in ime	čas
1.	Zajec Matic	27.59

Osnovnošolci – letnik 1993 in mlajši (1,5 km):

	Priimek in ime	
1.	Manevski Nika	
2.	Manca Slabanja	
3.	Bregar Urška	

Osnovnošolke – letnik 1990 in mlajše:

	Priimek in ime	
1.	Manevski Nika	
2.	Manca Slabanja	
3.	Bregar Urška	
4.	Monika Adler	
5.	Eva Aljančič	

Seminar o negi mladega gozda na Dobenu

Gozdarji Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevne enote Domžale, smo 12. aprila za lastnike gozdov na območju KE Domžale organizirali seminar o negi mladega gozda. Udeležilo se ga je 20 lastnikov gozdov iz revirjev Domžale, Blagovica, Dolsko, Polje in Volavlje.

Po uvodnem pozdravu in predstavitvi dnevnega reda vodje KE Domžale je revirni gozdar **Andrej Žagar** predstavil osnovne pojme o negi mladega gozda. V besedi in sliki je kratko in jedrnato razložil aktivnosti po posameznih fazah v mladovju: mladju, gošči, letvenjaku do tanjšega drogovnjaka, ko iz gozda ob negi že dobimo tudi prve sortimente. Smisel nege mladega gozda je v tem, da z znanjem in relativno majhnimi posegi na dolgi rok povečamo stabilnost gozda in bistveno vplivamo na boljšo kakovost lesa v njem. Aktivnosti, kot so obžetev mladja, uravnavanje zmesi, čiščenje mladja in gošče, odstranjevanje silakov, predrastkov, vzpenjavk ipd. lahko v svojem gozdu izvaja prav vsak in za to uporabi razmeroma poceni orodje (škarje, srp, vejnik). V letvenjaku in tanjšem drogovnjaku, ko se izvaja pozitivna izbira, pa je ponavadi že potrebna manjša motorna žaga.

V drugem delu seminarja je vodja odseka za gojenje in varstvo gozdov na OE Ljubljana **Marija Kolšek** predavala o sofinanciranju vlaganj v gozdove. Za večje projekte (cca 1 hektar in več) se lastniki lahko prijavijo na javni razpis za ukrep »Investicije v gozdove za izboljšanje gospodarske in ekološke vred-nosti gozdov« iz Enotnega programskega dokumenta (EPD) za obdobje 2004 - 2006 za leto 2005. Manjši projekti pa bodo tudi letos sofinancirani iz državnega proračuna. Lastniki gozdov tako lahko za delo v svojem gozdu pridobijo še subvencijo iz državnih ali evropskih sredstev. Poleg nege je v gozdu subvencionirano tudi varstvo in sajenje, sadike gozdnega drevja pa je po predhodnem dogovoru z revirnim gozdarjem možno dobiti celo brezplačno.

Po končanih predavanjih smo si ogledali še krajši film o negi mladega gozda, nato pa na željo večine udeležencev seminarja še film o obvladovanju podlubnikov, ki nam v zadnjih letih zlasti na smreki povzročajo nemalo preglavic. Sledila je okusna malica v gostilni pri Ručigaju, kjer so nam tudi sicer šli na roko pri organizaciji celotnega seminarja. Praktični del seminarja, ki bi potekal v bližnjem gozdu, je zaradi deževnega vremena na žalost odpadel. Ob zaključku seminarja so udeleženci iz rok vodje KE Domžale prejeli potrdila o udeležbi na delavnici.

Naj na koncu strnemo naše misli v željo, da bi lastniki s pomočjo pridobljenega znanja in informacij lahko za svoje goz-dove poskrbeli tako, da bodo v ponos njim, nam vsem in zanamcem.

Bogdan Bartol

Vabilo

V Trzinu ustanavljamo moški pevski zbor ali manjšo zasedbo. Vse, ki radi pojete, vabimo, da se oglasite na tel: 041/637-503 – Stane.

Popotovanje po Tajski in Kambodži (VI. del)

Battambang

Iz Siem Reapa sva popotovanje nadaljevali proti osrčju dežele, kjer se prepletajo številna vodovja. Ko sva se premikali z enega mesta v drugega, je bil postopek vedno približno enak. Kot delovna slona natovorjeni z nahrbtnikoma ter z bagetko kruha v eni roki in s plastenko vode v drugi, sva prikolovratili do avtobusne postaje, kjer sva skupaj z domačini na zanikrnih plastičnih sedežih čakali na prihod mini avtobusa, ki naju je kmalu po rdečkasti prašni makadamski in luknjasti cesti popeljal novim dogodivščinam naproti. Ko sva po nekajurni vožnji prispeli v želeni kraj, so redke turiste takoj obkrožili plena željni »jastrebi« ter nas vlekli za rokave in skušali odvleči v svoja hotelska gnezda. Kajti hotelov in gostišč je povsod veliko, tujih obiskovalcev pa ne ravno v obilju, zato podjetni domačini neprestano prežijo na potencialne stranke, ki pa se ob tolikšnem številu prosečih pogledov težko odločijo za enega izmed njih. Prednost rivalstva turističnih ponudnikov pa je v tem, da so prenočišča zelo poceni. Tako sva s sestrično v tem kraju, resda z malce barantanja, za dvoposteljno sobo s televizijo plačali štiri ameriške dolarje.

Ko sva se namestili v hotelu, je nujno sledil ogled nekdaj francoskega kolonialnega mesta, o čemer pričajo ostankih francoske arhitekture, ki ni več kaj prida vzdrževana. In čeprav vodiči opevajo lepoto zgradb, mesto ni več tako elegantno, kot naj bi bilo včasih. Kot večina mest se tudi Battambang nahaja ob reki, ima trgovinice, restavracije, stojnice s kruhom in osrednjo tržnico, kjer dobiš vso mogočo kramo pa seveda tudi sadje, zelenjavo in ostalo hrano. Skratka, mesta v Kambodži so revna, služijo pa kot odlična izhodiščna točka za ogled podeželja. Okoliška narava in vasice so namreč tiste, ki so v tej deželi Khmerov vredne ogleda in paša za oči. Pri tem običajno obstajata dve možnosti prevoza po zelenem podeželju. Prva je najem kolesa, vendar je za to, da si »izboriš« to prevozno sredstvo, potrebnega kar nekaj napora, saj te v tem primeru ne spremlja lokalni vodič in tako ne more nič zaslužiti. Druga možnost pa je najem motorja z voznikom in vodičem v eni osebi, saj skoraj nikjer ne dovolijo, da bi si turist izposodil samo motor in se z njim sam potikal naokoli. Pri tem se sklicujejo na raznovrstne luknje na cesti, katere zares dobro poznajo samo domačini. Ali kot jih je opisal eden izmed najinih voznikov motorja: »Na cestah obstajajo majhne luknje, velike luknje in »fucking« velike luknje.« In tukaj, v Battambangu, nama ni uspelo najeti koles. Kriva pa sem bila jaz, ki se nisem mogla ukloniti presunljivemu in proseče plazečemu pogledu mladega fanta Banye, ki se je na vse pretege trudil, da bi zaslužil kakšen dolar. Za tečaj angleščine, je povedal. Sledil je nadvse lep dan, saj smo se ves čas vozili mimo svetlo zelenih riževih polj, palm, mlakuž, kjer so domačini ribarili in so se namakali ogromni vodni bivoli in leno pogledovali po okolici in mimo lesenih hišk na kolih. Banya pa nama je pokazal tudi nekaj tradicionalnih vaških obrtnih delavnic. Tako sva videli, kako domačini iz riževih kosmičev in vode izdelujejo tanke riževe »palačinke«, ki jih najprej spečejo in nato do konca posušijo na soncu. Prodajajo jih restavracijam, kjer jih uporabljajo za pripravo spomladanskih zavitkov in podobno. V neki drugi delavnici so bambusove pa-

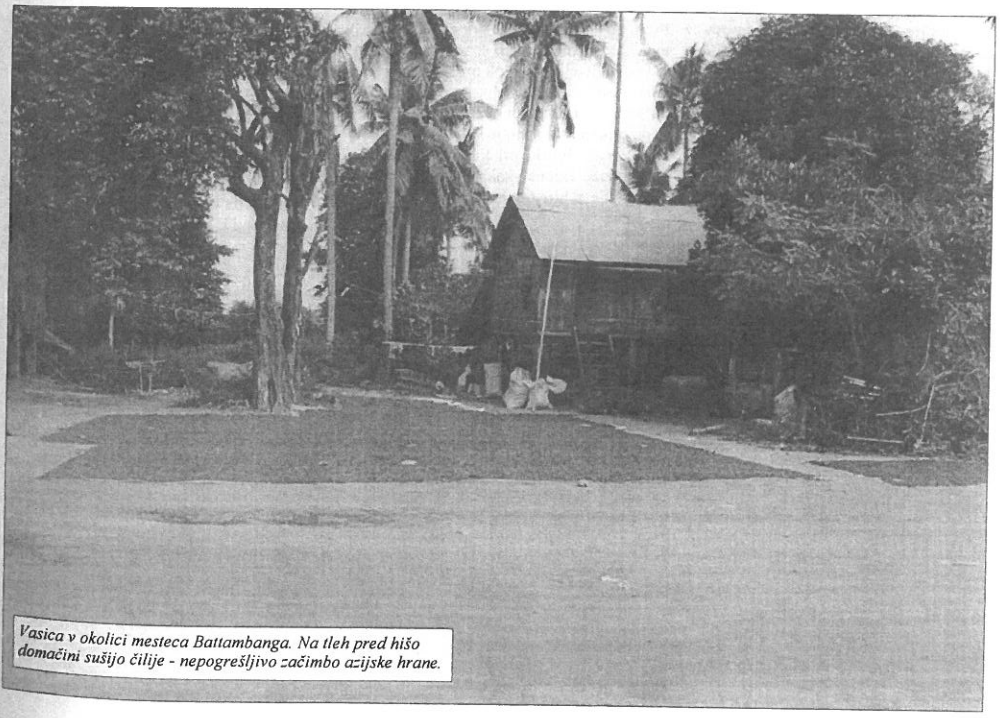

Vasica v okolici mesteca Battambanga. Na tleh pred hišo domačini sušijo čilije - nepogrešljivo začimbo azijske hrane.

Kambodžanka pri nabiranju lokvanjev. Cvetje služi kot okras v svetiščih.

lice polnili s »sticky« rižem, kuhanim v kokosovem mleku in posutim z drobnimi črnimi fižolčki. To je priljubljen zajtrk Kambodžanov, čeprav jih veliko zajtrkuje tudi juho in kuhan riž. Nato smo jo mahnili na plantažo guave, kjer smo, tako kot domačini ob prostih dnevih, počivali v visečih mrežah v senci guavinih dreves, jedli sadje in klepetali. Klepetali o različnih stvareh, predvsem pa o budizmu in o zgodovini te dežele, o zgodovini, ki je pustila globoke rane v srcih teh ljudi.

Kompong Cham

Na poti v Kompong Cham se je avtobus za kratek čas ustavil v kraju Skuon, ki slovi po tem, da tamkajšnji ljudje z neizmerno slastjo na veliko jedo malce kosmate in za dlan velike pajke. In res, takoj ko so se vrata avtobusa odprla, že so nam tamkajšnje deklice na pladnjih, ki so jih nosile na glavah, ponujale lepo zapečeno poslastico - pajke. Ker pa so bili kar dragi, sva si skupaj privoščili samo enega in moram reči, da niti niso bili tako slabi. No, te žuželke sva kmalu pustili za sabo in se odpeljali v Kompong Cham. Mestece leži ob veliki reki Mekong in mi je bilo še posebej ljubo - predvsem zaradi majhnega otočka Koh Paen, na katerega sva se pripeljali na lesenem splavu, medtem ko se v sušni dobi, ko je voda plitvejša, na otok pride tudi po lesenem mostu. Na splav lahko vzameš tudi motor ali kolo, ki sta tudi edini prevozni sredstvi na otočku. Na njem je veliko simpatičnih tradicionalnih hišic, pri čemer imajo nekatere polkna, vrata ali kak drug detajl pobarvan s sinje modro barvo, ki se neznansko lepo sklada z modrino neba nad otočkom. Okoli hiš, ki stojijo ob poti, ki se vije čez otok, je bilo polno nasadov bananinih palm, pomelovcev in riževih polj, na katerih so kmetje z volovskimi vpregami obdelovali zemljo ali pa sadili riž. Nekaj pomelov sva celo narabutali in pojedli, po »grozodejstvu« pa sva se odplazili na neobljuden prostor tik ob

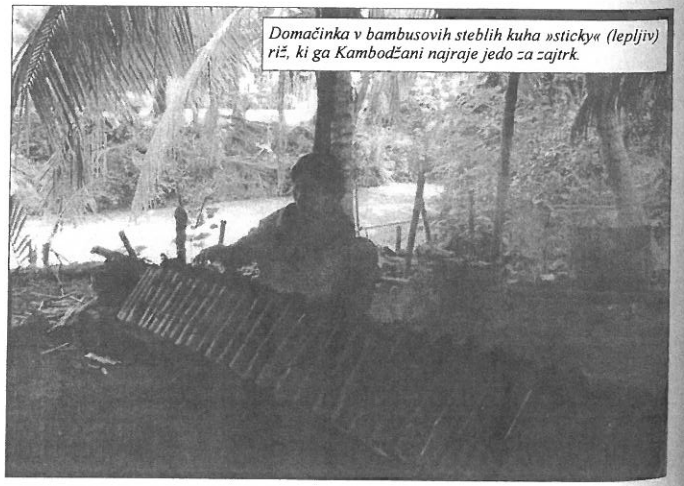

Domačinka v bambusovih steblih kuha »sticky« (lepljiv) riž, ki ga Kambodžani najraje jedo za zajtrk.

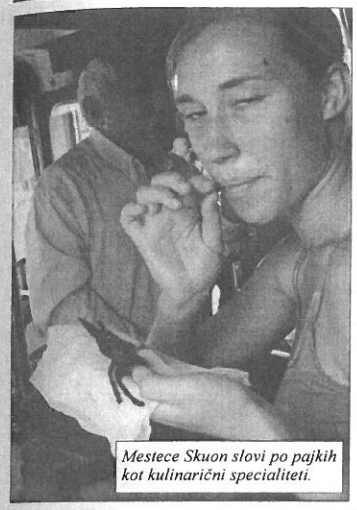

Mestece Skuon slovi po pajkih kot kulinarični specialiteti.

reki in uničili dokaze najinega početja. Z olupki sva namreč nahranili krave, ki so se pasle v bližini in so bile neme priče najinega zločina. Naokoli so tekale tudi kokoši s piščeti, ob drevesih pa so bili poleg krav privezani tudi prašiči. Nobenih cest in avtomobilov, samo prašne poti in na vsake toliko kakšna skromna trgovinica z najbolj osnovnimi življenjskimi potrebščinami. Skratka, tako lepo, tako umirjeno, tako zeleno in tako idilično, da bi takoj živela tam. Naleteli sva tudi na budistični tempelj, ki v nobenem primeru ne sme manjkati v nobenem kraju. Menihi, čisto navadni najstniki, so naju povabili k sebi v hišo na kolih, z bambusovimi stenami in podom, ki je služila kot učilišče. Tam je bilo vse, od table in klopi pa do učbenikov, saj budistični menihi veliko svojega časa pora-bijo za učenje budističnih kodeksov in angleščine, katere znanje je pomembno in nadvse cenjeno. To je bil tudi vzrok, zakaj so naju tako lepo pogostili s kokosovim orehom in tako z veseljem poklepetali z nama. Celo povabili so naju, naj prespiva pri njih, a žal ni šlo, saj sva imeli v mestu že urejeno drugo prenočišče.

Vodni festival v Kompong Chamu

Bil je ravno dan polne lune, in sicer prve po deževni dobi. To pa je za domačine največji praznik, in ga je treba temu primerno proslaviti. Še posebej to velja za Kompong Cham, kjer ga domačini pričakujejo celo leto, saj na ta dan z dolgimi čolni tekmujejo na reki Mekong. Vse skupaj je precej podobno našim gasilskim veselicam, le da se dogaja ob reki in na njej. Vzdolž reke se je na približno dva kilometra dolgem obrečnem pasu že navsezgodaj zjutraj ob stojnicah, kjer so prodajali hrano, pijačo in srečke, gnetla množica razposajenih ljudi, ki so nestrpno pogledovali proti ekipam čolnarjev, ki so se pripravljali na tekmovanje. Ekip je bilo nekaj čez dvajset, bile pa so kar številčne, saj so bili ozki čolni res neznansko dolgi, pa tudi lepo okrašeni. Najprej so se tekmovalci nekaj časa samo ogrevali in se vozili sem ter tja po vodi, kmalu pa so odveslali do starta in začeli tekmo. Z vesli so zamahovali v taktu in pri tem spuščali glasne glasove, ki so jim služili za čim večji zagon. Gledalci pa so se ali prerivali med seboj in skušali čimbolj spremljati napeto bitko ali navdušeno popevali pod odrom tik ob prizorišču dogajanja, kjer so se nenehno menjavali pevci in pevke kamboške pop glasbe, ki jih je spremljal ansambel. Tista ekipa, ki zmaga, za nagrado običajno dobi denar in pivo ter nato na domu enega izmed zmagovalcev priredi zabavo, kamor so povabljeni samo izbranci. Najin spremljevalec Mey nama je ves nesrečen povedal, da njega še nikoli niso povabili na katero od teh žurk. Da pa so menda to ene boljših zabav in da so nanje povabljena tudi dekleta. Pa sem ga vprašala, če potem tam tudi kaj seksajo, pa me je le sramežljivo pogledal in naju s Katjo počil s prospektom po kolenih in v nelagodju kriknil »Neeee, koze, ah, kje pa!«

Drugo polovico dneva polne lune sva preživeli v mestecu Kratie, kjer sva bili priči nadaljnjemu praznovanju ob pagodi in kasneje ob reki. Toda o tem naslednjič.

Besedilo in foto: Mirjam Štih

»Hura, prosti čas« med poletnimi počitnicami v Športnem parku Mlake

Športni program »Hura, prosti čas« je namenjen otrokom in mladim, ki želijo svoj prosti čas po pouku, ob koncu tedna in med počitnicami preživeti v družbi vrstnikov na športnih površinah. Poleg kakovostne športne ponudbe, ki v ospredje postavlja množičnost, druženje in pestro ponudbo športnih vsebin, se prek programa spodbuja odpiranje novih športnih površin ter posodabljanje obstoječih.

Program je precej nov, saj poteka šele od leta 2003. Od takrat se je zelo razširil, kar kaže, da je dobro zasnovan. Tako je bilo lani v okviru programa »Hura, prosti čas« izvedenih 415 različnih športnih programov po celi Sloveniji, udeležilo pa se ga je skoraj 50.000 otrok in mladih, kar je skoraj tri odstotke populacije. Preko 1300 koordinatorjev je izvedlo skoraj 26.000 ur programa in opravilo preko 14.000 ur prostovoljnega dela. Program preko Zavoda za šport Slovenije in Zveze za šport otrok in mladine RS sofinancira država, lokalnim skupnostim pa se lahko zahvalimo za brezplačno uporabo objektov.

Več informacij o programu dobite na spletni strani www.sportmladih.net.

Med poletnimi počitnicami bodo v **Športnem parku Mlake v Trzinu** člani Združenja za zdravo življenje organizirali športne dejavnosti v okviru programa »Hura, prosti čas«, in sicer različne športne igre, kot so košarka, mali nogomet, odbojka ipd. Organizirani bodo različni turnirji, člani športnega društva Silver Hawks pa bodo predstavili pri nas manj znana športa - ameriški nogomet in frizbi, katera bodo lahko poskusili igrati tudi udeleženci programa. Dejavnosti bodo potekale pod nadzorom koordinatorja, ki bo poskrbel za red, rekvizite, organiziral bo turnirje in prižgal reflektorje, ko se bo začelo temniti. Program bo potekal od 1. julija do 15. avgusta (najmanj 30 dni), in sicer med **18. in 22. uro,** odvisno od vremena in želja udeležencev. Kdaj bodo organizirani turnirji in kdaj bosta predstavljena ameriški nogomet in frizbi, bodo udeleženci seznanjeni naknadno. Program je za vse udeležence **brezplačen**!

Več informacij o poteku programa dobite pri Združenju za zdravo življenje na e-naslovu bostjan.prusnik@guest.arnes.si.

Boštjan Prusnik

ŽE 99 LET - NA POMOČ!

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO
TRZIN

vabi vse občanke in občane ter sosede
na tradicionalno gasilsko vrtno veselico, ki bo
v soboto, 25. junija 2005 z začetkom ob 21:00 uri
na igrišču pred osnovno šolo Trzin.
Za živo glasbo bo poskrbela skupina Krila, za jedačo
in pijačo pa domači gasilci.
Vabljeni, da se veselice udeležite v čim večjem številu.
VABIJO TRZINSKI GASILCI!

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA MESEC JUNIJ IN JULIJ 2005

23.6.2005		Društvo upokojencev	Srečanje upokojencev v Postojni
24.6.2005		KUD, SVVS, Občina Trzin	Občinska proslava
24.6.2005		Turistično društvo	Kresovanja v kamnolomu
25.6.2005	19:00	Turistično društvo, Občina Trzin	Trzinska pomlad: mednarodni folklorni festival (športna ploščad OŠ Trzin)
27.6.2005	17:00	Občina Trzin	Javna obravnava T 12, dvorana Marjance Ručigaj- CIH
27.6.2005		Planinsko društvo Onger Trzin	»Torkijade« (več informacij na www.onger.org)
29.6.2005		DU Žerjavčki	Izlet v Bohinj in na Vogel
29.6.2005		Planinsko društvo Onger Trzin	»Torkijade« (več informacij na www.onger.org)
Junij			Kolesarski izleti vsako nedeljo ob 8:30 izpred trgovine Mercator
Junij		KUD	Premiera predstave za odrasle
1.7.2005		Planinsko društvo Onger Trzin	»Torkijade« (več informacij na www.onger.org)
2.7.2005		Planinsko društvo Onger Trzin	Trzin - Šenturška gora
2.7.2005		PGD Trzin	Gasilska veselica
2.7.2005		SMD-KS	Kolesarjenje Šinkov Turn (šteje za ŠZ Občine Trzin)
3.7.2005		SMD-KS	Družina na kolesu
3.7.2005		Planinsko društvo Onger Trzin	Grintovec
9. - 10. 7.2005		Planinsko društvo Onger Trzin	Tura Pokljuka - Velo polje - Tosc (bivak) - Mišelj vrh - Jezerski Stog
16. - 24. 7.2005		Planinsko društvo Onger Trzin	Mladinski planinski tabor - Rudno polje (več informacij na www.onger.org)
31.7.2005		Turistično društvo	Izlet- Prvačina

V SPOMIN IN ZAHVALA

Ob nepričakovani izgubi dragega moža, očeta, brata, dedka, strica, tasta in svaka

PETRA KNEZA

ki nas je za vedno zapustil v nedeljo, 15. maja, v naših srcih čutimo božjo dolžnost, da se zahvalimo prav vsem za darovano cvetje, sveče in izrečeno sožalje.
Posebno zahvalo namenjamo zakoncema iz Trzina - zdravnikoma, ki sta mu tisto usodno nedeljo že v cerkvi prva priskočila na pomoč ter ga s svojim znanjem in izkušnjami hotela ohraniti pri življenju, vendar je kruta usoda hotela drugače in nam ga je vzela za vedno.
Radi bi se zahvalili prav vsem - pevcem za lepo petje, župniku Pavletu Krtu, ki je vodil pogreb in mašo, sorodnikom, prijateljem, sodelavcem iz Papirnice Količevo, PGD Trzin, sosedom in vsem ostalim, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.
Vemo, da je bolečina neizprosna in slovo boleče, vendar verjamemo, da ga je Bog že vzel k sebi in da zdaj že počiva med svojimi dragimi. Iskrena hvala še enkrat prav vsem.

Žalujoči: vsi njegovi

Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
solza, žalost in bolečina
te zbudila ni, ostala je le praznina,
ki hudo boli.
(D. Kette)

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage

TINE LEVIČNIK

se iskreno zahvaljujemo za lep in topel pristop vsem sosedom, prijateljem, sorodnikom, sošolcem in znancem. Hvala vsem za izrečena sožalja, za darovano cvetje in sveče in za številno spremstvo na njeni zadnji poti. Iskrena hvala gospodu župniku Pavlu Krtu za opravljen pogrebni obred, Evi za čudovito igranje na violino, Špeli in pevcem za lepo petje. Srčna hvala Roku za občutene poslovilne besede.
Naj gre naša zahvala vsem in vsakomur posebej. Hvala vsem, ki jo imate v lepih mislih in obiskujete njen prerani grob.

Pogrešamo jo.

Vsi njeni

HUBAT PETER s.p.
Dobeno 75, 1234 Mengeš

PESTRA IZBIRA BALKONSKEGA CVETJA
LASTNA PROIZVODNJA
UGODNE CENE
Telefon: 01/723 09 02

Za lepo postavo in lepo kožo!

Znebite se:
- celulita
- centimetrov
- kilogramov

Načrtno zmanjšanje maščob na problematičnih mestih.

Storite nekaj koristnega za sebe.

Za brezplačno testiranje pokličite na tel.: 041/538 514.

Deval d.o.o. Hypoxi studio Ljubljanska 13g, Trzin.

pizzeria sestrice
LJUBLJANSKA 12 D TRZIN

VABLJENI NA SLASTNE PIZZE

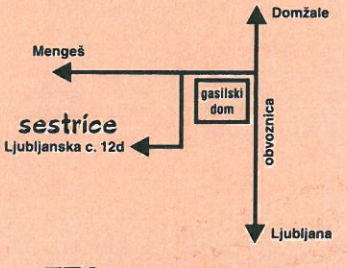

TEL.: 041 923-943

sam

topdom
skupina

Dnevi VRTNEGA PROGRAMA
v trgovinah SAM
od 13.6. do 24.6.2005.

SAM d.o.o. Domžale, Preserska cesta 1, 1235 Radomlje
PRODAJNI CENTER SAM JARŠE, Preserska cesta 1, Zg. Jarše, 1235 Radomlje
tel.: 01/ 729 88 00, 729 88 02: fax: 01/ 729 88 32
PE STRANJE, Zg. Stranje 1a, 1242 Stahovica
tel.: 01/ 729 62 82: fax: 01/ 729 62 85

www.sam.s